
Grozījumi:

16.06.2011. likums / LV, 103 (4501), 06.07.2011. / Stājas spēkā 07.07.2011.
08.09.2011. likums / LV, 144 (4542), 13.09.2011. / Stājas spēkā 14.09.2011.
04.10.2012. likums / LV, 166 (4769), 19.10.2012. / Stājas spēkā 20.10.2012.
14.02.2013. likums / LV, 46 (4852), 06.03.2013. / Stājas spēkā 15.03.2013.
21.02.2013. likums / LV, 40 (4846), 26.02.2013. / Stājas spēkā 27.02.2013.
07.03.2013. likums / LV, 61 (4867), 27.03.2013. / Stājas spēkā 10.04.2013.
18.04.2013. likums / LV, 87 (4893), 08.05.2013. / Stājas spēkā 22.05.2013.
21.11.2013. likums / LV, 234 (5040), 29.11.2013. / Stājas spēkā 30.11.2013.
24.04.2014. likums / LV, 92 (5152), 14.05.2014. / Stājas spēkā 28.05.2014.
23.10.2014. likums / LV, 225 (5285), 12.11.2014. / Stājas spēkā 26.11.2014.
17.12.2015. likums / LV, 2 (5574), 05.01.2016. / Stājas spēkā 19.01.2016.
17.12.2015. likums / LV, 251 (5569), 23.12.2015. / Stājas spēkā 24.12.2015.
02.06.2016. likums / LV, 111 (5683), 09.06.2016. / Stājas spēkā 10.06.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241 (5813), 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
01.12.2016. likums / LV, 241 (5813), 10.12.2016. / Stājas spēkā 11.12.2016.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likums

I nodaļa. Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **apraide** — darbību kopums, kas nodrošina elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un raidījumu veidošanu, to sākotnējo izplatīšanu saskaņā ar raidījumu pārraidīšanas sarakstu un vienlaicīgu publisku uztveršanu, izmantojot elektronisko sakaru tīklus;
- 2) **apraides aptveršanas zona** — teritorija, kurā raidītāja signāla intensitāte atbilst kvalitatīvas uztveršanas kritērijiem, ko katram uztveršanas veidam nosaka starptautiskie līgumi par apraidi;
- 3) **audio un audiovizuāls elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojums** — pakalpojums, uz kuru attiecināma elektroniskā plašsaziņas līdzekļa redakcionālā atbildība un kura galvenais uzdevums ir, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus, nodrošināt plašākai sabiedrībai informējošus, izklaidējošus vai izglītojošus raidījumus;
- 4) **audio un audiovizuāls komerciāls paziņojums** — reklāma televīzijā vai radio, sponsorēšana, televīzijas vai radio veikals, produktu izvietošana un citi audio, vizuāli vai audiovizuāli paziņojumi, kas ievietoti raidījumā, izvietoti pirms raidījuma vai pēc tā par samaksu vai citu atlīdzību vai pašreklāmas nolūkā un tieši vai netieši reklamē to personu preces, pakalpojumus vai tēlu, kuras veic saimniecisko darbību;
- 5) **bezmaksas televīzija** — sabiedrisko un komerciālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu nodrošināta piekļuve

programmai bez maksas;

6) **daļēja ekrāna reklāma** — reklāma, kas katra malā atrodas uz ekrāna vienlaikus ar raidījumu slīdošas rindas, logotipa, īsa reklāmas klipa vai citā reklāmas veidā;

7) **elektroniskais plašsaziņas līdzeklis** — privātpersona, kurai tiesību aktos noteiktajā kārtībā ir izsniegta apraides atļauja vai retranslācijas atļauja vai kura atbilstoši šim likumam ir iesniegusi Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei paziņojumu par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumu pēc pieprasījuma sniegšanu;

8) **elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuāls pakalpojums pēc pieprasījuma** — elektroniskā plašsaziņas līdzekļa nodrošināts pakalpojums, uz kuru attiecināma elektroniskā plašsaziņas līdzekļa redakcionālā atbildība un kurš tiek sniegts pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma tā izraudzītajā laikā, pamatojoties uz elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iepriekš piedāvāto raidījumu katalogu;

9) **ierobežotas piekļuves kontrole** — ierīce, programmatūra vai cits risinājums, kas ļauj pakalpojumu saņemt tikai autorizētam lietotājam;

10) **ilgstoša reklāma** — reklāmas sižets, kura ilgums pārsniedz 90 sekundes;

11) **interaktīvā (mijiedarbības) reklāma** — reklāmas forma, kuras izmantošanas laikā skatītājam tiek dota iespēja piekļūt detalizētākam reklāmas saturam;

12) **kabeļtelevīzija** — programmu un raidījumu izplatīšana, izmantojot galvenokārt kabeli;

12¹) **maksas televīzija** — par maksu nodrošināta piekļuve elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmai;

13) **neatkarīgais producents** — privātpersona, kas nav elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, bet veido filmas, reklāmu, atsevišķus radio, televīzijas raidījumus;

14) **pašreklāma** — paziņojumi, kurus elektroniskais plašsaziņas līdzeklis izplata savā programmā vai raidījumu katalogā, informējot par savu programmu vai raidījumiem, vai par atvasinātiem darbiem, kas tieši iegūti no programmas vai raidījumiem;

15) **privātpersona** — fiziskā persona, privāto tiesību juridiskā persona vai šādu personu apvienība;

16) **produktu izvietošana** — jebkurš audio un audiovizuāls komerciāls paziņojums, kurā iekļauti produkti, pakalpojumi vai to preču zīmes, vai atsaucis uz attiecīgajiem produktiem, pakalpojumiem vai to preču zīmēm un kurš tiek demonstrēts raidījumā par samaksu vai citu atlīdzību;

17) **programma** — elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veidots raidījums vai raidījumu kopums ar kopēju nosaukumu;

18) **programmu izplatīšana** — programmu nogādāšana līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem un raidīšana publiskai uztveršanai atklāta vai aizsargāta pakalpojuma veidā, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus;

19) **publiska uztveršana** — iespēja uztvert elektroniskā plašsaziņas līdzekļa izplatīto programmu vai raidījumu katalogu bez atlīdzības vai par atlīdzību jebkurā vietā attiecīgās programmas izplatīšanas publisko elektronisko sakaru tīkla aptveršanas zonā;

20) **radio veikala skatlogs** — radio veikals, kura ilgums pārsniedz 15 minūtes;

21) **radio veikals** — tiešs sabiedrībai adresēts audio paziņojums nolūkā piedāvāt par atlīdzību preces, tai skaitā nekustamo īpašumu vai pakalpojumus, tiesības un pienākumus;

22) **raidījums** — audio vai audiovizuāls darbs, kas veido atsevišķu vienību programmā vai raidījumu katalogā. Raidījums ir atdalīts no kopējās programmas ar izlaiduma datiem un pieteikumu;

23) **raidīšana** — programmu izplatīšana publiskai uztveršanai. Šis termins neietver pakalpojumus pēc pieprasījuma;

24) **raidlaiks** — diennakts laika posms, kurā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis izplata programmu noteiktā teritorijā;

25) **raidstunda** — laika posms, kas ilgst no katras attiecīgās diennakts pilnas stundas pirmās minūtes līdz pēdējai minūtei, to ieskaitot;

26) **reklāma** — jebkurš paziņojums, kas tiek izplatīts par samaksu vai citu atlīdzību, kā arī ar tirdzniecību, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju saistīts jebkuras personas raidījums, kas tiek veidots reklāmas nolūkā, lai veicinātu preču, tai skaitā nekustamā īpašuma vai pakalpojumu, tiesību un pienākumu, piedāvājumu par samaksu vai citu atlīdzību, kā arī politiskā reklāma;

27) **reklāmas klips** — reklāmas sižets, kura ilgums nepārsniedz 90 sekundes;

28) **retranslācija** — programmas uztveršana un tūlītēja pilnīga vai daļēja izplatīšana Latvijā publiskā elektronisko sakaru tīklā, neizdarot programmā vai raidījuma saturā nekādus grozījumus. Par satura grozījumiem nav uzskatāma programmas vai raidījuma tulkošana (dublējot vai subtitrējot), ja tā izdarīta ar programmas tiesību turētāja piekrišanu;

29) **sabiedriskais pasūtījums** — sabiedrībai paredzēts plašs un daudzveidīgs programmu kopums, kuru finansē un uzrauga sabiedrība;

30) **satelīttelevīzija un satelītradio** — programmu un raidījumu izplatīšana, izmantojot satelītu;

31) **slēpts audio un audiovizuāls elektroniskā plašsaziņas līdzekļa komerciāls paziņojums** — preču, pakalpojumu, nosaukumu, preču zīmju, preču ražotāja vai pakalpojumu sniedzēja darbību atveidojums vārdu vai attēlu veidā, ja šādu atveidojumu elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ir apzināti iecerējis kā audio vai audiovizuālu komerciālu paziņojumu, bet tas varētu maldināt sabiedrību par šā paziņojuma būtību. Šāds atveidojums jo īpaši uzskatāms par apzināti iecerētu, ja tā izvietošana notiek par samaksu vai citu atlīdzību;

32) **sponsorēšana** — jebkuras apraides veikšanā vai audio un audiovizuālu darbu, programmas vai raidījuma veidošanā neiesaistītas personas ieguldījums elektronisko plašsaziņas līdzekļu vai raidījumu finansēšanā, lai popularizētu savu nosaukumu, preču zīmi, tēlu, darbību vai ražojumu;

32¹) **televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojums** — pakalpojums, kas nodrošina iespēju uztvert televīzijas programmu lietotāja gala iekārtā. Šī definīcija neattiecas uz šā likuma 13.pantā minētajiem gadījumiem;

33) **televīzijas veikala skatlogs** — televīzijas veikals, kura ilgums pārsniedz 15 minūtes;

34) **televīzijas veikals** — tiešs sabiedrībai adresēts audiovizuāls paziņojums nolūkā piedāvāt par samaksu vai citu atlīdzību preces, tai skaitā nekustamo īpašumu vai pakalpojumus, tiesības un pienākumus;

35) **virtuālā reklāma** — reklāma, kas tiek elektroniski izvietota uz kadra attēla raidījuma laikā;

36) **zemes raidītājs** — raidītājs, kas pārraida elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas un raidījumus, izplatot signālu ar antenas palīdzību bez mākslīga vadītāja jebkuru tādu radiosakaru nodrošināšanai, kuri nav izplatījuma radiosakari vai radioastronomija;

37) **Zemes stacija** — uz zemes virsmas izvietota elektronisko sakaru tīkla galastacija elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un raidījumu nogādāšanai līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem, kas atrodas izplatījumā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.10.2012., 14.02.2013., 18.04.2013., 23.10.2014. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

2.pants. Likuma mērķis un darbības joma

(1) Likums reglamentē Latvijas jurisdikcijā esošo elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības kārtību un noteikumus, kā arī citu tiesību subjektu darbību šajā likumā paredzētajos gadījumos.

(2) Šā likuma mērķi ir šādi:

1) nodrošināt vārda un uzskatu paušanas brīvību, sociāli nozīmīgas informācijas vispārēju pieejamību un

netraucētu brīvas, demokrātiskas diskusijas uzturēšanu un attīstību, paverot katram Latvijas iedzīvotājam iespēju patstāvīgi veidot viedokli par valstī notiekošajiem procesiem un tādējādi sekmējot viņa kā demokrātiskas sabiedrības locekļa līdzdalību ar šiem procesiem saistītu lēmumu izstrādāšanā;

2) noteikt Latvijas jurisdikcijā esošo elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidošanas, reģistrācijas, darbības un uzraudzības kārtību neatkarīgi no veida, kādā publiskai uztveršanai paredzētā informācija tiek izplatīta elektroniskajos sakaru tīklos;

3) noteikt sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa tiesisko statusu un uzraudzības kārtību, paredzot sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu veidošanai un izplatīšanai nepieciešamā finansējuma avotus un finansēšanas kārtību;

4) veicināt sabiedrības integrāciju uz latviešu valodas pamata; pildot Valsts valodas likuma prasības, sekmēt latviešu valodas kā Latvijas valsts valodas konstitucionālo funkciju īstenošanu pilnā apmērā, it sevišķi rūpēties, lai tā kalpo par visu Latvijas iedzīvotāju kopējo savstarpējās saziņas valodu; nodrošināt tās saglabāšanu un lietošanu, nosakot sabiedrības interesēm atbilstošu kārtību, kādā Latvijas jurisdikcijā esošie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi lieto valsts valodu raidlaidī, un vienlaikus paredzot tiesības lietot elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos mazākumtautību un citas valodas.

(3) Šā likuma noteikumi ir piemērojami elektronisko plašsaziņas līdzekļu audiovizuālo programmu izplatīšanai interneta vidē, ja attiecīgā programma tur tiek izplatīta nemainītā veidā, neizmantojot tehniskos ierakstīšanas līdzekļus. Šā likuma noteikumi neattiecas uz citu veidu audiovizuālo informāciju, kas ir izvietota un pieejama interneta vidē.

(4) Šā likuma noteikumi nav piemērojami elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem, kas paredzēti uztveršanai tikai valstīs, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis vai Eiropas konvencijas par pārobežu televīziju dalībvalstis, un ko tieši vai netieši ar standarta galaiekārtām neuztver auditorija vienā vai vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs, kā arī Eiropas konvencijas par pārobežu televīziju dalībvalstīs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

II nodaļa. Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

3.pants. Latvijas jurisdikcijā esošie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēji

(1) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kas ir redakcionāli atbildīgi, atrodas Latvijas jurisdikcijā, ja tie saskaņā ar šā panta otro daļu veic saimniecisko darbību Latvijā vai arī atbilst šā panta trešās daļas nosacījumiem. Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēji atrodas Latvijas jurisdikcijā, ja tie sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumus Latvijā.

(2) Lai noteiktu, vai elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic saimniecisko darbību Latvijā, ir izvērtējami šādi gadījumi:

1) ja Latvijā ir elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes atrašanās vieta un redakcionāli lēmumi par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumiem tiek pieņemti Latvijā, tad uzskatāms, ka elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic saimniecisko darbību Latvijā;

2) ja Latvijā ir elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes atrašanās vieta, bet redakcionālus lēmumus par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību pieņem citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas konvencijas par pārobežu televīziju dalībvalstī, tad uzskatāms, ka saimnieciskā darbība tiek veikta tajā valstī, kurā strādā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa. Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa strādā abās valstīs, tad uzskatāms, ka elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic saimniecisko darbību tajā valstī, kurā ir tā valdes atrašanās vieta. Ja nevienā no šīm valstīm nestrādā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa, tad uzskatāms, ka elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic saimniecisko darbību tajā valstī, kurā tas pirmo reizi sāka darbību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, — ar nosacījumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar attiecīgās valsts ekonomiku;

3) ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes atrašanās vieta ir Latvijā, bet redakcionālus lēmumus par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību pieņem valstī, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, vai arī otrādi, tad uzskatāms, ka saimnieciskā darbība tiek veikta Latvijā, — ar nosacījumu, ka Latvijā strādā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa.

(3) Latvijas jurisdikcijā atrodas arī tādi elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kuriem nav piemērojami šā panta otrās daļas noteikumi, bet kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

1) tie izmanto satelīta raidošo Zemes staciju, kas atrodas Latvijas teritorijā;

2) tie neizmanto satelīta raidošo Zemes staciju, kas atrodas Latvijas teritorijā, bet izmanto Latvijai piederošos satelīta resursus.

(4) Ja to, kuras Eiropas Savienības dalībvalsts jurisdikcijā atrodas elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, nevar konstatēt atbilstoši šā panta otrās un trešās daļas noteikumiem, uzskatāms, ka tā ir dalībvalsts, kurā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic saimniecisko darbību Līguma par Eiropas Savienības darbību 49., 50., 51., 52., 53., 54. un 55. panta nozīmē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

4.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidi

(1) Elektroniskos plašsaziņas līdzekļus iedala pēc to darbības mērķa un izplatīšanas veida, kā arī pēc aptveršanas zonas.

(2) Pēc darbības mērķa elektroniskos plašsaziņas līdzekļus iedala sabiedriskajos, komerciālajos un nekomerciālajos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos.

(3) Pēc izplatīšanas veida elektroniskos plašsaziņas līdzekļus iedala zemes apraides, satelīta, kabeļu, interneta un citos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos.

(4) Pēc aptveršanas zonas elektroniskos plašsaziņas līdzekļus, kuriem izsniegta apraides atļauja, iedala nacionālajos, reģionālajos, vietējos un pārrobežu elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos. Iedalījums nacionālajos, reģionālajos un vietējos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos attiecas uz tiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuru programmas tiek izplatītas ar zemes raidītāju.

5.pants. Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir valsts kapitālsabiedrības, kas izveidotas un darbojas saskaņā ar šo likumu, Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likumu, Komerclikumu un citiem normatīvajiem aktiem, kā arī statūtiem, kurus apstiprina Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk arī — Padome).

(2) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu pamatkapitālu veido valsts ieguldītā manta. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir valsts kapitāla daļu turētāja attiecīgajā kapitālsabiedrībā un veic tās dalībnieku sapulces funkcijas. Padome par kapitāla daļu turēšanu atlīdzību no sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem nesaeņem.

(3) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu galvenais uzdevums ir sabiedriskā pasūtījuma programmu veidošana un izplatīšana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014. Grozījumi pirmajā daļā stājas spēkā 01.01.2015. Sk. Pārejas noteikumu 31.punktu)

6.pants. Komerciālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Komerciālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrēti uzņēmējdarbības veicēji.

(2) Komerciālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi savu darbību finansiāli nodrošina ar ienākumiem no pašu komercdarbības, sponsorējumiem vai abonentu maksājumiem par programmām.

7.pants. Nekomerciālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Nekomerciālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības mērķis nav peļņas gūšana, un to sniegtais pakalpojums ir paredzēts konkrētai auditorijai ar kopējām interesēm.

(2) Nekomerciālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumā vai programmā aizliegta citu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un raidījumu retranslācija, kā arī audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu izplatīšana.

(3) Nekomerciālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas izmanto savus pakalpojuma vai programmas izplatīšanas līdzekļus, drīkst izplatīt citu elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidotās programmas vai raidījumus, saņemot attiecīgā komerciālā vai nekomerciālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa atļauju un iepriekš saskaņojot to ar Nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomi.

8.pants. Pārrobežu elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Par pārrobežu elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tie plašsaziņas līdzekļi, kuri Latvijas teritorijā ar zemes vai satelītu raidītāju vai publisko elektronisko sakaru tīklu palīdzību veic apraidi vai retranslāciju, ko tieši vai netieši var uztvert vienā vai vairākās valstīs ārpus Latvijas teritorijas.

(2) Uz pārrobežu elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem attiecas šā likuma normas, kas regulē apraidi vai retranslāciju.

9.pants. Nacionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Par nacionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tie plašsaziņas līdzekļi, kuru sniegto pakalpojumu var saņemt vismaz 60 procenti Latvijas iedzīvotāju vai kuru programmu apraides aptveršanas zona ir valsts teritorijas lielākā daļa, ciktāl šā panta otrajā daļā nav noteikts citādi.

(2) Attiecībā uz televīzijas programmu izplatīšanu par nacionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tādi plašsaziņas līdzekļi, kuru veidoto televīzijas programmu apraides aptveršanas zona ir vismaz 99 procenti Latvijas teritorijas.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atļaut šā panta pirmajā daļā minētajiem nacionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem palielināt programmu apraides aptveršanas zonu, ja to paredz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālā stratēģija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

10.pants. Reģionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Par reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tie plašsaziņas līdzekļi, kuru programmu apraides aptveršanas zona ir ne mazāk kā 20 procenti Latvijas teritorijas, ciktāl šā panta otrajā daļā nav noteikts citādi.

(2) Attiecībā uz televīzijas programmu izplatīšanu par reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tādi plašsaziņas līdzekļi, kuru veidoto televīzijas programmu apraides aptveršanas zona ir vismaz viena Latvijai saistošos starptautiskajos nolīgumos paredzētam reģionālajam apraides zonu plānojumam atbilstoša apraides zona.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atļaut reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem palielināt programmu apraides aptveršanas zonu, ja to paredz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālā stratēģija.

11.pants. Vietējie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

Par vietējiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tie plašsaziņas līdzekļi, kuru programmu apraides aptveršanas zona ir mazāka par šā likuma 10.pantā noteikto reģionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu aptveršanas zonu.

12.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu zemes apraide ciparformātā

Elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu zemes apraide veicama ciparformātā.

13.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu izplatīšanas nodrošināšana

(1) Valsts akciju sabiedrība "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" nodrošina:

- 1) to elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmu izplatīšanu analogajā formātā, kuriem nav savu tehnisko izplatīšanas līdzekļu. Šis noteikums neattiecas uz kabelradio un satelītradio darbību;
- 2) sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļu radio programmu izplatīšanu valsts teritorijā analogajā formātā;
- 3) sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu, komerciālo nacionālo un reģionālo plašsaziņas līdzekļu bezmaksas televīzijas programmu nepastarpinātu izplatīšanu visā valsts teritorijā ar zemes raidītājiem, slēdzot līgumus ar attiecīgajiem nacionālajiem un reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem;
- 4) iespēju galalietotājiem pieteikt bezmaksas televīzijas programmu signāla uztveršanas traucējumus un novērs ar raidīšanu saistītās problēmas;
- 5) maksas televīzijas programmu izplatīšanu šā likuma 72.panta pirmajā daļā noteiktajā gadījumā.

(1¹) Valsts akciju sabiedrības "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" akcijas nedrīkst atsavināt.

(2) Šā panta pirmās daļas 3. un 5.punktā minēto uzdevumu izpildei valsts akciju sabiedrība "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" saņem radiofrekvenču spektra lietošanas tiesības Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā uz termiņu, uz kādu tiek piešķirtas tiesības nodrošināt maksas televīzijas pakalpojumu saskaņā ar šā likuma 72.panta otrajā daļā minēto konkursa nolikumu, un frekvences piešķiruma lietošanas atļaujas televīzijas raidošo iekārtu ierīkošanai un lietošanai valsts akciju sabiedrībā "Elektroniskie sakari" Elektronisko sakaru likumā noteiktajā kārtībā un saskaņā ar Nacionālajā radiofrekvenču plānā noteikto radiofrekvenču spektra joslas iedalījumu zemes ciparu televīzijas apraides sistēmām un saistošiem starptautiskajiem līgumiem par apraidi.

(3) Valsts akciju sabiedrība "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" šā panta pirmās daļas 3.punktā minētajā gadījumā nodrošina bez maksas galalietotājiem to elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidoto televīzijas programmu zemes apraidi ciparformātā, kuras iekļautas Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes apstiprinātajā galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu sarakstā. Kritērijus elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu iekļaušanai galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu sarakstā nosaka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajā stratēģijā. Minēto lēmumu pieņem saskaņā ar Administratīvā procesa likumu. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(4) Vietējiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuriem ir izsniegta apraides atļauja televīzijas programmas izplatīšanai ciparformātā, ir tiesības saņemt frekvences piešķiruma lietošanas atļauju un Elektronisko sakaru likumā noteiktajā kārtībā ierīkot savus izplatīšanas līdzekļus vai izmantot sakaru komersantu sniegtos programmu izplatīšanas pakalpojumus.

(5) Ja pieejamais frekvenču spektra resurss vairāku vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu raidīšanai ciparformātā vienā ģeogrāfiskajā teritorijā neļauj noteikt atsevišķus frekvences piešķirumus, apraides tiesību piešķiršanas konkursa noteikumus un apraides atļaujā iekļauj nosacījumu par kopēja raidītāja izmantošanu.

(6) Par galalietotājiem bez maksas uztveramo nacionālo, reģionālo un vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu vai maksas televīzijas programmu zemes apraidi ciparformātā ar zemes raidītājiem attiecīgais elektronisko sakaru komersants no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iekasē maksu, kuras tarifu aprēķināšanas metodiku nosaka Ministru kabinets.

(14.02.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

14.pants. Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizliegums

Nav pieļaujama elektroniskā plašsaziņas līdzekļa dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana. Par dominējošo stāvokli šā likuma izpratnē uzskatāms tāds stāvoklis, kad Latvijā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa tirgus daļa konkrētajā tirgū pārsniedz 35 procentus.

III nodaļa. Apraides atļauja, retranslācijas atļauja un to anulēšana, elektronisko plašsaziņas līdzekļu reģistrācija un darbības izbeigšana

15.pants. Apraides tiesības

(1) Apraides tiesības ir tiesības veidot un izplatīt programmu noteiktā raidlaikā, ģeogrāfiskā teritorijā un veidā.

(2) Apraides tiesības piešķir atbilstoši Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajai stratēģijai. Piešķirtās apraides tiesības nav nododamas citai personai, izņemot šā panta trešajā daļā minēto gadījumu.

(3) Publiskās un privātās partnerības likumā noteiktajā kārtībā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir tiesīga nodot koncesijā citai personai (arī jau pastāvošam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim) atsevišķas sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas veidošanu un sākotnējo izplatīšanu. Šajā gadījumā apraides atļauju izsniedz uz koncesijas līguma darbības laiku, kas nav ilgāks par pieciem gadiem. Par šādas apraides atļaujas izsniegšanu valsts nodeva nav maksājama.

(4) Apraides tiesības tiek piešķirtas uz personas iesnieguma pamata. Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībai ir nepieciešams radiofrekvenču resurss, apraides tiesības piešķir konkursa kārtībā.

(5) Ja paredzamā programmu apraides aptveršanas zona pilnībā vai galvenokārt ir citas Eiropas Savienības vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts teritorija, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pirms apraides tiesību piešķiršanas konsultējas ar attiecīgās valsts elektronisko plašsaziņas līdzekļu uzraudzības iestādi.

(6) Pamatojoties uz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālo stratēģiju, apraides tiesības bez konkursa un termiņa ierobežojuma vispirms tiek piešķirtas sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem. Par apraides atļaujas izsniegšanu sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi valsts nodevu nemaksā.

(7) Apraides frekvenču spektra tehnisko izmantošanu saskaņā ar Elektronisko sakaru likumu plāno valsts akciju sabiedrība "Elektroniskie sakari". Par frekvenču spektra izmantošanas tehnisko plānu, kā arī brīvajiem frekvences piešķirumiem, kuru izmantošanai var piešķirt apraides tiesības, valsts akciju sabiedrība "Elektroniskie sakari" sniedz informāciju Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(8) Valsts akciju sabiedrība "Elektroniskie sakari", nosakot frekvences piešķirumus vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidoto televīzijas programmu raidīšanai, nodrošina, ka tie neierobežo ciparu televīzijas nacionālos un reģionālos tīklus un nepārkāpj starptautiskajos līgumos par apraidi noteikto.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

16.pants. Apraides tiesību piešķiršanas konkursa kārtība

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome saskaņā ar šo likumu un Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālo stratēģiju izsludina konkursu uz apraides tiesību piešķiršanu noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā nacionālajiem, reģionālajiem vai vietējiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem (9., 10. un 11.pants).

(2) Sludinājums par konkursu publicējams Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes mājaslapā internetā, oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī vietējā laikrakstā, ja konkurss tiek izsludināts reģionālajai vai vietējai apraidei. Sludinājumā norāda šādas ziņas:

1) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības veids (komerciālais vai nekomerciālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis);

2) prasības attiecībā uz programmu (elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības apjoms), raidlaika apjoms, valodas lietošanas noteikumi, programmas formāts un citas prasības, ko Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome noteikusi konkursa nolikumā;

3) aptveršanas zona;

4) apraides atļaujas termiņš;

5) darbības uzsākšanas laiks;

6) konkursa dalības maksa;

7) iesnieguma iesniegšanas termiņš.

(3) Konkursā var piedalīties fiziskās personas un Latvijā, Eiropas Savienības dalībvalstīs un Eiropas Ekonomikas zonas valstīs reģistrētas juridiskās personas vai fizisko un juridisko personu apvienības.

(4) Konkursa dalībnieks iesniedz iesniegumu, kurā norādāms:

1) fiziskajai personai — vārds, uzvārds, personas kods;

2) juridiskajai personai un personu apvienībai — nosaukums, reģistrācijas numurs, adrese un informācija par īpašniekiem.

(5) Iesniegumam pievienojami:

1) darbības pamatnosacījumi, kuros norāda paredzamo programmas nosaukumu, darbības mērķi, programmas formātu, valodu, kā arī citas ziņas, kuras Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir noteikusi konkursa nolikumā vai kuras iesniedzējs uzskata par svarīgām;

2) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības attīstības plāns un dokumenti, kas apliecina iespējamās finansiālās nodrošinājuma avotus vismaz pirmajam darbības gadam;

3) dokuments par konkursa dalības maksas samaksu.

(6) Ne vēlāk kā mēnesi pirms konkursa rezultātu noteikšanas ziņas par konkursa dalībniekiem, to piedāvāto programmu pamatnosacījumiem un iespējamiem finansiālās nodrošinājuma avotiem Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome publicē savā mājaslapā internetā, oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī vietējā laikrakstā, ja konkurss izsludināts reģionālajai vai vietējai apraidei. Padome nepublicē ziņas, kuras konkursa dalībnieks ir norādījis kā komercnoslēpumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

17.pants. Konkursa rezultātu noteikšana

(1) Konkursā tiek vērtēti konkursa noteikumiem atbilstošie iesniegumi. Vērtēšanas pamatkritēriji ir koncepcijas radošais, finansiālais un tehniskais nodrošinājums, kā arī valsts valodas apjoms audiovizuālā nacionālā vai reģionālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veidotās programmas raid laikā.

(2) Konkursa rezultāti nosakāmi ne vēlāk kā triju mēnešu laikā pēc iesniegumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas.

(3) Par konkursa rezultātiem Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pieņem lēmumu, ko 10 dienu laikā no tā pieņemšanas dienas publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī vietējā laikrakstā, ja konkurss bijis izsludināts reģionālajai vai vietējai apraidei.

(4) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes lēmumu par konkursa rezultātiem var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

(5) Šā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

18.pants. Apraides atļauja

(1) Apraides atļauja apliecina elektroniskā plašsaziņas līdzekļa tiesības veidot un izplatīt programmas un nosaka tā saistības un pienākumus. Apraides atļauju izsniedz Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

(2) Apraides atļauja tiek izsniegta uz 10 gadiem.

(3) Par apraides atļaujas izsniegšanu maksājama valsts nodeva, kuras apmēru, maksāšanas kārtību un atvieglojumus nosaka Ministru kabinets.

(4) Lai saņemtu apraides atļauju, persona (tai skaitā konkursa uzvarētājs) iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegumu, kuram pievienojams attiecīgās programmas vai pakalpojumu izplatīšanu nodrošināšanai elektronisko sakaru komersanta apliecinājums par šīs programmas vai pakalpojumu izplatīšanas nodrošināšanu. Ja programmas veidošanai un izplatīšanai nav nepieciešams radiofrekvenču resurss, iesniegumam pievienojami darbības pamatnosacījumi, kuros norāda paredzamo programmas nosaukumu, darbības mērķi, programmas formātu, valodu, informāciju par īpašniekiem, kā arī citas ziņas, kuras iesniedzējs uzskata par svarīgām; elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības attīstības plāns un dokumenti, kas apliecina iespējamās finansiālās nodrošinājuma avotus vismaz pirmajam darbības gadam.

(5) Ja konkursa uzvarētājs vai tāds nacionālais vai reģionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kuram ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes lēmumu apstiprinātas tiesības palielināt programmas apraides aptveršanas zonu, 12 mēnešu laikā no dienas, kad stājies spēkā lēmums par konkursa rezultātiem vai lēmums par aptveršanas zonas palielināšanu, neizņem apraides atļauju vai 15 mēnešu laikā neuzsāk darbību, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome minēto lēmumu atceļ.

(6) Apraides atļaujas termiņam beidzoties, elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim bez konkursa tiek izsniegta jauna apraides atļauja, ja ar spēkā stājušos tiesas spriedumu pēdējā tā darbības gadā nav konstatēti šā likuma pārkāpumi.

(7) Elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kuram izsniegta apraides atļauja šā likuma 16.pantā noteiktajā kārtībā, ir tiesības saņemt frekvences piešķiruma lietošanas atļauju un Elektronisko sakaru likumā noteiktajā kārtībā ierīkot savus izplatīšanas līdzekļus, ievērojot šā likuma 13.panta otrajā daļā noteikto, vai izmantot sakaru komersantu sniegtos programmu izplatīšanas pakalpojumus.

(8) Elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuriem izsniegta apraides atļauja, ir pienākums nodrošināt atļaujā noteikto apraides aptveršanas zonu.

(9) Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbība tiek izbeigta, apraides atļauja uzskatāma par nederīgu un nododama Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

19.pants. Retranslācijas atļauja, retranslācijas un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniegšanas papildnosacījumi

(1) Programmu retranslācijai publiskajos elektronisko sakaru tīklos nepieciešams saņemt retranslējamās programmas īpašnieka (turētāja) piekrišanu un Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes retranslācijas atļauju.

(¹) Vietējais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nedrīkst retranslēt tās televīzijas programmas, kuras jau tiek raidītas vai retranslētas televīzijas zemes apraides nacionālajos vai reģionālajos elektronisko sakaru tīklos.

(²) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs programmas saņem no attiecīgās programmas īpašnieka (turētāja) norādītā avota, ja likumā nav noteikts citādi. Pildot šā panta sestajā un 6.¹ daļā paredzētos pienākumus, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumus, ir tiesīgs programmas uztveršanai izmantot attiecīgās televīzijas programmas signālu, ko zemes apraidē ciparformātā galalietotāji uztver bez maksas.

(2) Retranslācijas atļaujas saņemšanai iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei attiecīgu iesniegumu, retranslējamo programmu sarakstu, ja nepieciešams, — dokumentu, kas apliecina reģistrāciju Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā, un samaksā valsts nodevu. Valsts nodevas apmēru, maksāšanas kārtību un atvieglojumus nosaka Ministru kabinets.

(3) Ja retranslācijai nepieciešams frekvenču resurss, retranslācijas atļauja tiek izsniegta šā likuma 16.pantā noteiktajā kārtībā. Elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kuram izsniegta retranslācijas atļauja šā likuma 16.pantā noteiktajā kārtībā, ir tiesības saņemt frekvences piešķiruma lietošanas atļauju un Elektronisko sakaru likumā noteiktajā kārtībā ierīkot savus izplatīšanas līdzekļus, ievērojot šā likuma 13.panta otrajā daļā noteikto, vai izmantot elektronisko sakaru komersanta sniegtos programmu izplatīšanas pakalpojumus.

(4) Par tādu retranslējamo programmu satura atbilstību šā likuma prasībām, uz kuru sākotnējo izplatīšanu neattiecas Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstu jurisdikcija, atbild Latvijas jurisdikcijā esošs elektronisko sakaru komersants, kas saņēmis attiecīgās programmas retranslācijas atļauju.

(5) *(Izslēgta ar 17.12.2015. likumu)*

(6) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kuri retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, nodrošina Latvijā izplatīto sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadīšanu visiem attiecīgās kabeļtelevīzijas abonentiem nemainītā veidā. Šo programmu izplatīšanai attiecīgajos publisko elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga. Par sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu retranslācijas nodrošināšanu attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis neiekasē maksu no sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas retranslē, savukārt sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura programmas tiek retranslētas, neiekasē maksu no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kas tā programmas retranslē.

(6¹) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kuri retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, nodrošina Latvijā izplatīto komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadīšanu visiem attiecīgās kabeļtelevīzijas abonentiem nemainītā veidā, kuras, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājam ir pieejamas bez maksas, ja vien komerciālais nacionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis par savu programmu retranslāciju nepieprasa maksu. Ja komerciālais nacionālais plašsaziņas līdzeklis nepieprasa maksu par savas programmas retranslāciju, tad šādai programmu izplatīšanai attiecīgajos publisko elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga. Par šādu komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu retranslācijas nodrošināšanu attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis neiekasē maksu no komerciālā nacionālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas retranslē.

(6²) Komerciālie nacionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina vienlīdzīgus un nediskriminējošus retranslācijas noteikumus elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri to programmas retranslē vai vēlas retranslē.

(7) *(Izslēgta no 01.01.2014. ar 21.11.2013. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 25.punktu)*

(8) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kuri retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, noslēdzot atbilstošu pakalpojuma līgumu, ietver savā programmu piedāvājumā attiecīgajā teritorijā uztveramās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas, kuras, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājam ir pieejamas bez maksas. Minētais nosacījums attiecināms uz tādu programmu izplatīšanu, kuru raidlaika apjoms ir vismaz sešas stundas katru diennakti, ja vien elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, nav vienojies ar attiecīgo reģionālo vai vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekli par mazāku raidlaika apjomu. Par šādas retranslācijas nodrošināšanu attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis neiekasē maksu no tā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas retranslē, tāpat kā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura programmas tiek retranslētas, neiekasē maksu no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kas tā programmas retranslē.

(9) Ja elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, publiskā elektronisko sakaru tīkla darbības zona pārsniedz šā panta astotajā daļā minētās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas apraides atļaujā noteikto apraides zonu zemes apraidē, elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, ir pienākums, ievērojot Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālās stratēģijas noteikumus, ietvert savā programmu piedāvājumā attiecīgajā teritorijā uztveramās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas, kuras, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājam ir pieejamas bez maksas, noslēdzot atbilstošu pakalpojumu līgumu, un tiesības no attiecīgā reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa par sniegto pakalpojumu pieprasīt maksu, kas nepārsniedz faktiskās izmaksas, ja pastāv šādi nosacījumi:

1) vietējais vai reģionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis vēlas, lai tā veidotā televīzijas programma tiktu retranslēta ārpus apraides atļaujā noteiktās apraides zonas;

2) elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, ir tehniskas iespējas nodrošināt attiecīgo televīzijas programmas ietveršanu savā programmu piedāvājumā;

3) ietveramās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas raidlaika apjoms ir vismaz sešas stundas katru diennakti, ja vien elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, nav vienojies ar attiecīgo reģionālo vai vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekli par mazāku raidlaika apjomu.

(10) Ja elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, atbilstoši šā panta astotās vai deviņās daļas nosacījumiem ir pienākums izplatīt reģionālo vai vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmas, bet šāda reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programma ir saturiski nekalitatīva vai televīzijas programmas izplatīšana tehnisku vai komerciālu apstākļu dēļ var radīt attiecīgajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim nesamērīgus zaudējumus, Elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pēc motivēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iesnieguma izvērtēšanas ir tiesīga šo elektronisko plašsaziņas

līdzekli atbrīvojot no pienākuma izpildes attiecībā uz konkrētās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas izplatīšanu vai noslēgt ar attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli administratīvo līgumu, vienojoties par minētā pienākuma izpildes nosacījumiem.

(11) Šā panta astotajā vai deviņtajā daļā minētā līguma noslēgšana pati par sevi neatbrīvo puses no šā panta astotajā vai deviņtajā daļā minētā pienākuma izpildes. Šā panta astotajā un deviņtajā daļā minēto televīzijas programmu izplatīšanai attiecīgajos publiskajos elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga.

(12) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs (tai skaitā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeltelevīziju papildus šā panta sestajā, 6.¹, astotajā un deviņtajā daļā paredzētajām programmām) nodrošina, ka visiem tā abonentiem nemainītā veidā tiek pievadītas šādas televīzijas programmas:

1) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti ziņu, analītiskie un informatīvie raidījumi kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām;

2) vismaz viena televīzijas programma, kuras raidījumu valoda vismaz 50 procentu apmērā no kopējā raidlaika ir valsts valoda, ar nosacījumu, ka minētās programmas kopējais raidlaika apjoms ir vismaz 18 stundas katru diennakti, programmas īpašnieks (turētājs) ir saņēmis apraides atļauju attiecīgās programmas veidošanai un izplatīšanai Latvijā un ievēro apraides atļaujas noteikumus, nodrošina kvalitatīvu un nepārtraukta signāla piegādi attiecīgajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kas sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu;

3) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti populārzinātniskie raidījumi kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām;

4) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti raidījumi bērnu un jauniešu auditorijai kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām.

(13) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs, uz kuru attiecas šā panta sestajā, 6.¹, astotajā, deviņtajā un divpadsmitajā daļā paredzētie pienākumi, attiecīgās televīzijas programmas piedāvāto programmu sarakstā iekļauj pirms citām televīzijas programmām un šajā pantā norādītajā secībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013., 18.04.2013., 21.11.2013. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 32. punktu)

20.pants. Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukums

(1) Apraides atļauju vai retranslācijas atļauju var izsniegt, ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukums:

1) nepārprotami atšķiras no cita Latvijā jau reģistrēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukuma;

2) atbilst Valsts valodas likuma un citu normatīvo aktu prasībām;

3) nepārprotami atšķiras no tāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukuma, kura darbība izbeigta ar spēkā stājušos tiesas nolēmumu;

4) nepārkāpj šā panta otrajā daļā minētās prasības.

(2) Latvijā, Eiropas Savienībā vai saskaņā ar starptautiskās reģistrācijas noteikumiem, kuri attiecas uz Latviju, reģistrēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukumā aizliegts izmantot ārvalstīs reģistrēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukumu vai preču zīmi, vai tās sastāvdaļas tādā veidā, kas maldina auditoriju. Šādu preču zīmi ir atļauts lietot gadījumos, kad ārvalstīs reģistrētam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim ir būtiska ietekme uz Latvijas jurisdikcijā esošā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību vai persona, kurai ir izņēmuma tiesības uz šo preču zīmi, atļāvusi to lietot Latvijas teritorijā.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētie nosacījumi ievērojami arī pēc apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas izsniegšanas.

21.pants. Apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas anulēšana, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa

darbības apturēšana un izbeigšana

(1) Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei ir tiesības anulēt apraides atļauju vai retranslācijas atļauju, ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis:

1) savu darbību izbeidzis, bet izsniegto apraides atļauju vai retranslācijas atļauju nav nodevis Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei;

2) darbojas neregulāri, tādējādi nepildot apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas pamatnosacījumus, izņemot gadījumus, kad tas notiek tehnisku iemeslu dēļ un ne ilgāk kā trīs mēnešus.

(2) Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei ir tiesības uz laiku līdz septiņām dienām apturēt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību, ja tas gada laikā atkārtoti:

1) pārkāpis šo likumu;

2) izplatījis programmu, kas neatbilst apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas pamatnosacījumiem.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome anulē apraides atļauju vai retranslācijas atļauju, ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis:

1) trīs reizes gada laikā ir administratīvi sodīts par būtisku šā likuma pārkāpumu;

2) gada laikā no dienas, kad Padome pieņēmusi lēmumu par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības apturēšanu, ir izdarījis būtiskus šā panta otrās daļas 1. un 2.punktā minētos pārkāpumus;

3) būtiski pārkāpis apraides vai retranslācijas atļaujā ietvertos noteikumus;

4) neievēro šā likuma 18.panta astotās daļas noteikumus un šis pārkāpums ir būtisks;

5) mēneša laikā no dienas, kad Padome izteikusi brīdinājumu par apraides atļaujā ietverto noteikumu pārkāpumu, nepārtrauc attiecīgā noteikuma pārkāpšanu;

6) mēneša laikā no dienas, kad Padome izteikusi brīdinājumu par apraides atļaujā ietverto noteikumu pārkāpumu, atkārtoti būtiski pārkāpis attiecīgo noteikumu;

7) saskaņā ar spēkā stājušos tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu atzīts par vainīgu noziegumos pret valsti vai par šādiem noziedzīgiem nodarījumiem tam noteikts juridiskajām personām piemērojamais piespiedu ietekmēšanas līdzeklis.

(3¹) Piemērojot šā likuma 21.panta trešo daļu un izvērtējot pārkāpuma būtiskumu, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ņem vērā pārkāpuma sabiedrisko bīstamību, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veiktās darbības saistībā ar pārkāpuma seku un atkārtošanas novēršanu, pārkāpuma ietekmi uz vispārējo elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību un spēju to turpināt.

(4) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes paziņojums par apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas anulēšanu vai elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības izbeigšanu publicējams Padomes mājaslapā internetā un oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", bet par reģionālo vai vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekli — arī vietējā laikrakstā.

(5) Šā panta piemērošanu neietekmē šā likuma III¹ nodaļas noteikumu piemērošana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

III¹ nodaļa. Aizliegums izplatīt citu valstu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas un pakalpojumus pēc pieprasījuma

(Nodaļa 17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

21.¹ pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu (1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu

padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas retranslāciju no citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, izņemot gadījumus, kad elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā ir nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpti šā likuma 24.panta devītās vai desmitās daļas vai 26.panta noteikumi un šāds pārkāpums iepriekšējo 12 mēnešu laikā noticis vismaz divas reizes.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju par:

- 1) raidījumiem, kuros konstatēti pārkāpumi;
- 2) pārkāpumu būtību;
- 3) to, uz kādu periodu paredzēts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegums Latvijas teritorijā;
- 4) iespēju 15 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas brīža vienoties par pieņemamu risinājumu.

(3) Ja apspriešanās ar attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju 15 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas brīža noslēgusies bez pieņemama risinājuma un elektroniskais plašsaziņas līdzeklis programmā pieļauj jaunu pārkāpumu, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegumu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(4) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.² pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu, kas pilnībā vai galvenokārt vērsta uz Latvijas teritoriju

(1) Ja citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts jurisdikcijā esoša elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā programma ir pilnībā vai galvenokārt vērsta uz Latvijas teritoriju un Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome konstatē, ka elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālajā programmā ir pārkāpti tādi šā likuma vai citu normatīvo aktu noteikumi, kas paredz detalizētākus vai stingrākus programmu veidošanas nosacījumus nekā Eiropas Savienības tiesību akti, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var nepiemērot šā likuma 21.¹ pantu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, lai panāktu pieņemamu risinājumu, informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli un attiecīgo valsti par konstatētajiem pārkāpumiem. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lūgt attiecīgo valsti nodrošināt to, ka attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ievēro Latvijas normatīvo aktu noteikumus.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var aicināt šo lietu izskatīt kontaktkomitejā, kas izveidota atbilstoši Eiropas Savienības tiesību aktiem.

(4) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, konstatējot programmu veidošanas nosacījumu pārkāpumu, var lemt par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegumu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā, vai par soda piemērošanu elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kas ir redakcionāli atbildīgs par attiecīgo programmu, ja ir visi šādi nosacījumi:

- 1) šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā divu mēnešu laikā netiek panākts pieņemams risinājums;
- 2) attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ieguvis jurisdikciju citā valstī, lai apietu Latvijā izvirzītos stingrākus noteikumus;
- 3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir paziņojusi attiecīgajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, attiecīgajai valstij un Eiropas Komisijai par nodomu veikt šīs daļas ievaddaļā minētos plānotos pasākumus, sniedzot to pamatojumu;
- 4) Eiropas Komisija ir pieņēmusi lēmumu par šīs daļas ievaddaļā minēto plānoto pasākumu atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.³ pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, izņemot gadījumus, kad citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālais pakalpojums pēc pieprasījuma nopietni apdraud:

- 1) sabiedrisko kārtību, jo īpaši noziedzīga nodarījuma novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu, nepilngadīgo personu aizsardzību un cīņu pret naida kurināšanu rases, dzimuma, reliģijas, valstspiederības vai etniskās piederības dēļ, kā arī aizskar personas cieņu;
- 2) sabiedrības veselības aizsardzību;
- 3) sabiedrības drošību, tai skaitā valsts drošību un aizsardzību;
- 4) patērētāju aizsardzību, tai skaitā ieguldītāju aizsardzību.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome lūdz novērst pārkāpumu un informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju par:

- 1) raidījumu, kurā konstatēts pārkāpums;
- 2) pārkāpuma būtību;
- 3) to, uz kādu periodu paredzēts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanas aizliegums Latvijas teritorijā;
- 4) iespēju 15 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas brīža vienoties par pieņemamu risinājumu.

(3) Ja attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis un attiecīgā valsts nav veikuši pasākumus pārkāpuma novēršanai vai šie pasākumi nav bijuši piemēroti, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(4) Steidzamības gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atkāpties no šā panta otrajā un trešajā daļā norādītās procedūras. Šādā gadījumā tā par veiktajiem pasākumiem iespējami īsākā laikā informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju, norādot steidzamības pamatojumu.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.⁴ pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu un audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma (1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo tās Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas retranslāciju un audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, izņemot gadījumus, kad elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā vai katalogā ir pārkāpti Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju noteikumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli un attiecīgo Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsti par konstatētajiem pārkāpumiem un meklē pieņemamu risinājumu Eiropas konvencijā par pārrobežu televīziju noteiktajā kārtībā.

(3) Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā vai katalogā ir nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpti šā likuma 24.panta deviņās vai desmitās daļas vai 26.panta noteikumi un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei divu nedēļu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā paziņojuma sniegšanas neizdodas panākt pieņemamu

risinājumu, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(4) Visos pārējos iespējamo pārkāpumu gadījumos, ja pārkāpums turpinās astoņus mēnešus pēc šā panta otrajā daļā minētā paziņojuma sniegšanas, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atbilstoši Eiropas konvencijā par pārrobežu televīziju noteiktajam lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.⁵ pants. Aizliegums izplatīt citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu un audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo tās valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas retranslāciju un audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts, izņemot gadījumus, kad audiovizuālajā programmā vai katalogā ir pārkāpti šajā likumā vai citos normatīvajos aktos paredzētie programmu vai katalogu veidošanas nosacījumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(3) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.⁶ pants. Aizliegums izplatīt citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammas izplatīšanu, izņemot gadījumus, kad audioprogrammā ir pārkāpti šajā likumā vai citos normatīvajos aktos paredzētie programmu veidošanas nosacījumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(3) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

III² nodaļa. Aizlieguma retranslēt audiovizuālās programmas bez retranslācijas atļaujas īstenošanas kārtība

(Nodaļa 23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

21.⁷ pants. Lēmums par audiovizuālo programmu retranslācijas pārtraukšanu, ja nav saņemta retranslācijas atļauja

Ja Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome konstatē, ka Latvijā tiek veikta audiovizuālo programmu retranslācija bez retranslācijas atļaujas, Padome pieņem lēmumu, ar kuru uzliek tiesisko pienākumu 15 dienu laikā pārtraukt audiovizuālo programmu retranslāciju vai saņemt attiecīgu retranslācijas atļauju.

21.⁸ pants. Rīcība pēc tam, kad pieņemts lēmums par audiovizuālo programmu retranslācijas pārtraukšanu

Ja Padomes noteiktajā termiņā retranslācija netiek pārtraukta, netiek saņemta retranslācijas atļauja vai ar Padomi netiek panākta vienošanās par tiesiskā pienākuma izpildes termiņa pagarināšanu, Padome īsteno uzraudzības

iestādes funkcijas Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma izpratnē un veic citas normatīvajos aktos paredzētās darbības.

IV nodaļa. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumi pēc pieprasījuma

22.pants. Tiesības sniegt elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumus pēc pieprasījuma

(1) Lai sniegtu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumu pēc pieprasījuma, pirms tā uzsākšanas pakalpojumu sniedzējs iesniedz paziņojumu Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(2) *(Izslēgta ar 17.12.2015. likumu)*

(3) Paziņojumā norādāms:

- 1) fiziskajai personai — vārds, uzvārds, personas kods;
- 2) juridiskajai personai, personu apvienībai — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese.

(4) Paziņojumam pievienojami:

- 1) darbības pamatnosacījumi, kuros norāda kataloga nosaukumu, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības mērķi, kataloga formātu, kā arī citas ziņas, kuras iesniedzējs uzskata par svarīgām;
- 2) informācija par elektronisko sakaru tīklu, kādā pakalpojums tiks izplatīts (kabeļtelevīzija, satelīttelevīzija, internets).

(5) Šā panta pirmās, otrās un trešās daļas noteikumus nepiemēro, ja nepieciešams frekvenču resurss, lai sniegtu elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumus pēc pieprasījuma. Šādā gadījumā pakalpojumu sniedzējam nepieciešams saņemt apraides atļauju atbilstoši kārtībai, kāda noteikta šā likuma 16. un 17.pantā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

23.pants. Pēc pieprasījuma sniedzamu elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu kataloga veidošanas nosacījumi

(1) Katalogā nedrīkst ietvert pakalpojumus, kas mudina uz naida kurināšanu vai aicina diskriminēt kādu personu vai personu grupu dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģiskās piederības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai citu apstākļu dēļ.

(2) Filmas pārraida laikā, kas saskaņots ar tiesību īpašniekiem.

(3) Katalogā un raidīšanas laikā filmas atzīmē ar attiecīgo Ministru kabineta noteikumos norādīto filmu klasifikācijas indeksu.

(4) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, sniedzot pēc pieprasījuma tādus pakalpojumus, kuri var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai un tikumiskajai attīstībai, nodrošina šiem pakalpojumiem ierobežotas piekļuves kontroli (lai parastos apstākļos tie nebūtu uztverami).

(5) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas sniedz audiovizuālos pakalpojumus pēc pieprasījuma, savā katalogā iekļauj Eiropas audiovizuālos darbus.

(6) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas sniedz pakalpojumus pēc pieprasījuma, nodrošina pastāvīgu piekļuvi vismaz šādai informācijai:

- 1) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa nosaukums;
- 2) adrese, kurā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic uzņēmējdarbību;
- 3) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa kontaktinformācija, tostarp elektroniskā pasta adrese vai mājaslapa internetā;

4) atbildīgās uzraudzības iestādes — Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes — kontaktinformācija.

V nodaļa. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un raidījumu veidošana un retranslācija

24.pants. Programmu veidošanas vispārīgie noteikumi

(1) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir brīvi un neatkarīgi programmu un raidījumu veidošanā un izplatīšanā, kā arī savā redakcionālajā darbībā, ciktāl tos neierobežo Latvijas Republikas Satversme, šis likums un citi likumi, valsts tehniskie standarti un Latvijai saistoši starptautiskie līgumi.

(2) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, respektējot uzskatu daudzveidību, aizstāv neatkarīgas, demokrātiskas un tiesiskas Latvijas valsts ideju, ievēro cilvēktiesības un darbojas Latvijas sabiedrības interesēs.

(3) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ievēro darbības pamatnosacījumus, kurus tie iesnieguši Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, lai saņemtu apraides atļauju. Ja apraides tiesības iegūtas konkursa kārtībā, darbības pamatnosacījumus var mainīt ar Padomes piekrišanu. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu vai programmu valoda un programmu formāts ir nemaināma pamatnosacījumu sastāvdaļa izsniegtās apraides atļaujas darbības termiņā.

(4) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti godīgi, objektīvi, veicinot viedokļu apmaiņu, un atbilstu vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem. Komentārus un viedokļus atdala no ziņām un nosauc viedokļa vai komentāra autoru.

(5) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi izstrādā savu publiski pieejamu rīcības kodeksu, kurā norāda savas darbības pamatprincipus, akceptētos ētiskas darbības nosacījumus, noteikumus par nepieņemamiem audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem, tai skaitā tādiem, kuru mērķauditorija ir nepilngadīgie un kuri var negatīvi ietekmēt nepilngadīgo psiholoģisko vai fizisko attīstību, kā arī norāda pasākumus, kas veicina pakalpojumu pieejamību cilvēkiem ar redzes vai dzirdes traucējumiem. Rīcības kodekss ietver arī noteikumus, kas attiecas uz bērniem paredzētiem audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem par pārtiku un dzērieniem, kuru sastāvā ir uzturvielas un vielas ar noteiktu uzturvērtību vai fizioloģisku ietekmi, jo īpaši tādas vielas kā tauki, taukskābes, sāls un cukurs, kuru pārmērīga lietošana uzturā nav ieteicama.

(6) Filmas pārraida laikā, kas saskaņots ar tiesību īpašniekiem. Raidīšanas laikā filmas atzīmē ar attiecīgo Ministru kabineta noteikumos norādīto filmu klasifikācijas indeksu.

(7) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem atbilstoši normatīvajiem aktiem par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli ir pienākums ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā dot iespēju atbildīgajām institūcijām sniegt informāciju un paziņojumus iedzīvotājiem.

(8) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir pienākums nekavējoties dot iespēju Valsts prezidentam, Saeimas priekšsēdētājam vai Ministru prezidentam sniegt ārkārtas paziņojumu.

(9) Laikā no pulksten 7.00 līdz 22.00 aizliegts izplatīt audio un audiovizuālus darbus, kuros atainota fiziska vai psiholoģiska vardarbība, ietvertas asiņainas vai šausmu ainas, ar narkotiku lietošanu un seksuālām darbībām saistītas ainas vai kuros lietoti rupji vai nepieklājīgi izteicieni.

(10) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi neizplata tāda satura audio un audiovizuālus darbus, kuri var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai un tikumiskajai attīstībai, izņemot gadījumus, kad tiem ir izraudzīts cits, nevis šā panta deviņtajā daļā minētais raidlaiks vai elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina ierobežotas piekļuves kontroli. Ja ierobežotas piekļuves kontrole netiek nodrošināta, pirms šādiem audiovizuāliem darbiem jānodod akustisks brīdinājuma signāls un tiem jābūt speciāli atzīmētiem ar vizuālu simbolu.

(11) Ja elektronisko sakaru komersants, kas nodrošina elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidoto programmu izplatīšanu savos elektronisko sakaru tīklos, ir elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas veido savas programmas vai ar savu ieguldījumu piedalās citos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos, šāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veidoto programmu izplatīšanai piemēro nosacījumus, kuri nediskriminē citus elektroniskos plašsaziņas līdzekļus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.03.2013. likumu, kas stājas spēkā 10.04.2013.)

25.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu redakcionālā atbildība

Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi uzņemas redakcionālo atbildību. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu redakcionālā atbildība šā panta izpratnē ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan attiecībā uz to organizāciju programmās un katalogos. Šie noteikumi neattiecas uz programmu retranslāciju.

26.pants. Programmu veidošanas ierobežojumi

Elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās un raidījumos nedrīkst ietvert:

- 1) sižetus, kuros ir izcelta vardarbība;
- 2) pornogrāfiska rakstura materiālus;
- 3) mudinājumu uz naida kurināšanu vai aicinājumu diskriminēt kādu personu vai personu grupu dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģiskās piederības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai citu apstākļu dēļ;
- 4) aicinājumu uz karu vai militāra konflikta izraisīšanu;
- 5) aicinājumu vardarbīgi gāzt valsts varu vai vardarbīgi grozīt valsts iekārtu, graut valsts teritoriālo vienotību vai izdarīt citu noziegumu;
- 6) sižetus, kas diskreditē Latvijas valstiskumu un nacionālos simbolus.

27.pants. Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgi notikumi

(1) Ministru kabineta apstiprinātos Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgos notikumus, kurus pēc iepriekšēja plāna rīko to organizētāji, kas ir tiesīgi pārdot ar šiem notikumiem saistītās tiesības, Latvijas jurisdikcijā esošie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, izmantojot savas ekskluzīvās tiesības, raida tā, lai vismaz 95 procentos Latvijas teritorijas iedzīvotāji varētu tiem sekot ar bezmaksas televīzijas starpniecību tiešraidē vai ierakstā.

(2) Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgs notikums atbilst vismaz diviem šādiem kritērijiem:

- 1) tas ir Latvijas iedzīvotājiem īpaši nozīmīgs valstisks vai kultūras pasākums;
- 2) tas ir starptautiska mēroga sporta pasākums vai sacensības, kurās piedalās Latvijas nacionālā komanda;
- 3) pasākums tradicionāli ir atspoguļots ar bezmaksas televīzijas starpniecību un piesaistījis ievērojamas Latvijas iedzīvotāju daļas uzmanību.

(3) Ja Latvijas jurisdikcijā esošam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim ir ekskluzīvas tiesības raidīt tādus notikumus, kurus cita Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts ir iekļāvusi savā sabiedrībai īpaši svarīgo notikumu sarakstā, šis elektroniskais plašsaziņas līdzeklis attiecībā uz citas dalībvalsts jurisdikcijā esošiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem neizmanto savas ekskluzīvās tiesības, ja tādējādi būtiskai citas dalībvalsts sabiedrības daļai tiktu liegta iespēja sekot līdzī attiecīgajam notikumam ar bezmaksas televīzijas starpniecību.

(4) Ja Latvijas jurisdikcijā esošam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim ir ekskluzīvas tiesības atspoguļot notikumus, par kuriem ir liela sabiedrības interese, cits Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts, vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts jurisdikcijā esošs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis var taisnīgā, saprātīgā un nediskriminējošā veidā piekļūt pārraidošā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa signālam vai — ja tas nav iespējams — citiem pārraides materiāliem un iekļaut savu vispārējo ziņu reportāžās attiecīgo notikumu pārraižu fragmentus. Šādu iekļaujamo fragmentu raidlaiks nedrīkst pārsniegt 90 sekundes, un tos drīkst iekļaut vispārējo ziņu raidījumos ne vēlāk kā 30 dienas no atspoguļotā notikuma dienas. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas izmanto šādus materiālus, norāda to avotu. Par attiecīgo materiālu izmantošanu var prasīt maksu, kas nepārsniedz šo materiālu nodošanas (pārraidīšanas) vai kopēšanas izmaksas.

(4¹) Latvijas jurisdikcijā esošs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas atbilstoši šā panta ceturtajai daļai vēlas iegūt piekļuvi notikumiem, par kuriem ir liela sabiedrības interese, lūdz šo piekļuvi vispirms no Latvijas jurisdikcijā esoša elektroniskā plašsaziņas līdzekļa.

(5) Šā panta ceturtajā daļā minētie pārraižu materiāli netiek iekļauti raidījumos, ko izplata pēc pieprasījuma. Šis nosacījums neattiecas uz to elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem pēc pieprasījuma, kuri attiecīgo ziņu raidījumu pirms tā iekļaušanas katalogā ir izplatījuši kā savas programmas sastāvdaļu.

(6) Informācijas izvietošana raidījumos nav atlīdzināma. Jebkuras informācijas, sižeta, komentāra, apskata, ziņu iekļaušana vai dalībnieka uzaicināšana piedalīties raidījumā, saņemot par to atlīdzību, uzskatāma par audio vai audiovizuālu komerciālu paziņojumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

28.pants. Programmas, raidījuma un reklāmas valoda

(1) Katrs raidījums notiek vienā valodā — raidījuma valodā, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

(2) Televīzijas raidījumi un raidījuma fragmenti citās valodās nodrošināmi ar tulkojumu raidījuma valodā. Šis nosacījums neattiecas uz raidījumiem vai raidījuma fragmentiem valsts valodā, valodas mācību raidījumiem, interaktīvajām tiešajām pārraidēm (kad tiešraides laikā tiek veidota saikne starp raidījuma dalībniekiem un skatītājiem), mūzikas skaņdarbu izpildījumiem un starpvalstu sadarbības raidījumiem tiešraides laikā.

(2¹) Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programma ir valsts valodā vai svešvalodā. Raidījumu vai raidījuma fragmentu svešvalodā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmā, kas ir valsts valodā, tulko valsts valodā. Raidījumu vai raidījuma fragmentu valsts valodā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmā, kas ir svešvalodā, var netulkot svešvalodā. Šīs daļas noteikumi neattiecas uz valodas mācību raidījumiem, interaktīvajām tiešajām pārraidēm (kad tiešraides laikā tiek veidota saikne starp raidījuma dalībniekiem un skatītājiem), skaņdarbu izpildījumiem un starpvalstu sadarbības raidījumiem tiešraides laikā.

(3) Demonstrējamās filmas ieskaņo, dublē vai subtitrē valsts valodā. Dublētais un ieskaņotais teksts paralēli oriģinālās skaņas pavadījumam un subtitri valsts valodā veidojami tādā kvalitātē, kas nodrošina pietiekami precīzu oriģinālvalodas teksta izpratni. Bērniem paredzētās filmas dublē vai ieskaņo valsts valodā. Šie nosacījumi neattiecas uz retranslāciju, kā arī tādām filmām, kuras saskaņā ar izsniegtajām apraides atļaujām un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegtajiem attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības pamatnosacījumiem tiek raidītas Latvijas mazākumtautību pirmsskolas un jaunākajiem skolas vecuma bērniem vai, izmantojot satelīttelevīzijas elektronisko sakaru tīklus, mērķauditorijai, kas nav Latvijas iedzīvotāji. Filmas var būt ieskaņotas tikai vienā valodā, neskaitot oriģinālo skaņas pavadījumu.

(4) Televīzijas raidījumus svešvalodās, izņemot tiešās pārraides, ziņu un valodas mācību raidījumus, nodrošina ar subtitriem latviešu valodā. Šis nosacījums neattiecas uz retranslāciju, kā arī uz satelīttelevīzijas elektronisko sakaru tīklos izplatītajām programmām, kuras atbilstoši apraides atļaujai un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegtajiem attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības pamatnosacījumiem ir paredzētas mērķauditorijai, kas nav Latvijas iedzīvotāji.

(5) Ja sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veido un izplata televīzijas ziņu raidījumus svešvalodā, tas nodrošina attiecīgo ziņu kopsavilkumu valsts valodā slidošas teksta rindas veidā.

(6) Raidījumos ievieto reklāmu raidījuma valodā vai valsts valodā. Šis nosacījums neattiecas uz retranslāciju, kā arī uz satelīttelevīzijas elektronisko sakaru tīklos izplatītajām programmām, kuras atbilstoši apraides atļaujai un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegtajiem attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības pamatnosacījumiem ir paredzētas mērķauditorijai, kas nav Latvijas iedzīvotāji.

(7) Ja Ministru kabinets konstatē, ka kādā valsts teritorijas daļā valsts valodas lietošana ir apdraudēta vai arī tās lietošana vai izplatība ir būtiski nepietiekama, tas lemj par pasākumiem valsts valodas lietošanas veicināšanai attiecīgajā teritorijā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

29.pants. Programmu uzskaitē un glabāšana

(1) Katrs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nodrošina, lai visas tā izplatītās programmas, izņemot retranslētās programmas, tiktu pilnībā ierakstītas tādā kvalitātē, kas ļauj skaidri un nepārprotami konstatēt ikvienas programmas saturu. Šo ierakstu uzglabā ne mazāk kā trīs kalendāros mēnešus pēc attiecīgās programmas izplatīšanas dienas, bet, ja programma tiek izplatīta priekšvēlēšanu aģitācijas periodā, pirms tautas nobalsošanas notiekošās aģitācijas periodā, par likuma ierosināšanu notiekošās aģitācijas periodā vai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu notiekošās aģitācijas periodā, — visu attiecīgo periodu un ne mazāk kā trīs kalendāros mēnešus pēc tā beigām. Tā kopija bez

maksas pēc pieprasījuma izsniedzama Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, tiesai, prokuratūrai, izmeklēšanas iestādei, kā arī citām kompetentajām valsts iestādēm.

(2) Katrs programmu veidojošs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis patstāvīgi veic izplatīto programmu uzskaiti. Šie uzskaites materiāli bez maksas pēc pieprasījuma izsniedzami Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, tiesai, prokuratūrai, izmeklēšanas iestādei, kā arī citām kompetentajām valsts iestādēm.

(3) Pēc Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes pieprasījuma elektroniskais plašsaziņas līdzeklis sniedz tai informāciju par programmas un raidījuma nosaukumu, pārraidīšanas laiku, hronometrāžu, autortiesību subjektiem, blakustiesību subjektiem, raidījuma valodu, raidījuma sponsoriem, kā arī audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem. Šo informāciju uzglabā ne mazāk kā vienu kalendāro gadu pēc attiecīgās programmas izplatīšanas dienas un bez maksas pēc pieprasījuma izsniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(4) Audiovizuālo pakalpojumu sniedzēji nodrošina šā likuma 32. un 33.pantā minēto programmu un audiovizuālo darbu uzskaiti un reizi gadā iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei pārskatus par šo pantu noteikumu izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.02.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

30.pants. Raidījuma izlaiduma dati un raidījuma pieteikums

(1) Katra raidījuma beigās norādāmi tā izlaiduma dati.

(2) Raidījuma izlaiduma datus ietverami tā autori.

(3) Raidījuma izlaiduma dati veidojami valsts valodā. Ja raidījums veidots svešvalodā, raidījuma izlaiduma datus var norādīt raidījuma valodā.

(4) Neatkarīgā producenta veidota raidījuma pārraidīšanas un atsevišķa raidījuma retranslācijas gadījumā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis radio programmas raidījuma sākumā nepārprotami dara zināmu, ka attiecīgais raidījums ir neatkarīgā producenta veidots raidījums vai raidījuma retranslācija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

31.pants. Eiropas audiovizuālie darbi

(1) Eiropas audiovizuālie darbi ir:

1) Latvijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs veidoti literāri dramatiskie darbi, seriāli, filmas, dokumentālie, mākslas, izglītojošie un tamlīdzīgi radošie darbi;

2) šā panta trešās daļas noteikumiem atbilstoši audiovizuālie darbi, kas veidoti tajās Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstīs, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis un nepiemēro diskriminējošus noteikumus Latvijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs veidotajiem audiovizuālajiem darbiem.

(2) Saskaņā ar nolīgumiem, kas noslēgti starp Eiropas Savienību un valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis un nepiemēro diskriminējošus noteikumus Latvijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs veidotajiem audiovizuālajiem darbiem, par Eiropas audiovizuālajiem darbiem tiek uzskatīti arī kopražojuma audiovizuālie darbi, kas atbilst minēto nolīgumu nosacījumiem.

(3) Šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētie Eiropas audiovizuālie darbi ir tādi darbi, kurus galvenokārt veidojuši autori un tehniskie darbinieki no vienas vai vairākām šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajām valstīm un kuri atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

1) tos ir veidojis viens producers vai vairāki producenti, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā no šīm valstīm;

2) to producēšanu pārrauga un faktiski kontrolē viens producers vai vairāki producenti, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā no šīm valstīm;

3) šo valstu producenti sedz lielāko daļu no kopražojuma kopējām izmaksām, un kopražojumu nekontrolē viens ārpus šo valstu teritorijas pastāvīgi dzīvojošs producers vai vairāki šādi producenti.

(4) Par Eiropas audiovizuālajiem darbiem uzskatāmi arī tādi darbi, kas nav Eiropas audiovizuālie darbi šā panta pirmās daļas izpratnē, bet ir veidoti saskaņā ar divpusēju kopprodukcijas līgumu, kas noslēgts starp Latviju vai citu Eiropas Savienības dalībvalsti un valsti, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts, ja Latvijas vai Eiropas Savienības dalībvalstu producenti sedz lielāko daļu no kopražojuma kopējām izmaksām un kopražojumu nekontrolē viens ārpus Latvijas vai Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas pastāvīgi dzīvojošs producers vai vairāki šādi producenti.

32.pants. Papildnosacījumi Eiropas audiovizuālo darbu iekļaušanai un valsts valodas lietošanai elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās

(1) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai to veidotajā programmā nedēļas laikā vismaz 51 procentu no raidlaika, izņemot ziņas, sporta sacensības, spēles, reklāmu, televīzijas veikalu un televīzijas veikala skatlogu, aizņemtu Eiropas audiovizuālie darbi.

(2) Nacionālie un reģionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai to veidotajā televīzijas programmā vismaz 40 procentus no Eiropas audiovizuālo darbu raidlaika, izņemot spēles, reklāmu, televīzijas veikalu un televīzijas veikala skatlogu, aizņemtu audiovizuālie darbi valsts valodā.

(3) Nacionālie un reģionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai to veidotajās televīzijas programmās vismaz 65 procenti no visiem raidījumiem, izņemot reklāmu, televīzijas veikalu un televīzijas veikala skatlogu, būtu valsts valodā un šādi raidījumi valsts valodā aizņemtu vismaz 65 procentus no raidlaika.

(4) Televīzijas raidījums svešvalodā, ja tas ir dublēts vai ieskaņots valsts valodā, arī uzskatāms par raidījumu valsts valodā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

33.pants. Citu elektronisko plašsaziņas līdzekļu un neatkarīgo producentu veidoto darbu iekļaušana elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās

(1) Audiovizuālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidotajās programmās ne mazāk kā 10 procenti no visu raidījumu un raidlaika kopapjoma nedēļas laikā, izņemot ziņas, sporta sacensības, spēles, reklāmu, televīzijas veikalu un televīzijas veikala skatlogu, paredzami neatkarīgo producentu veidotajiem Eiropas audiovizuālajiem darbiem. Audiovizuālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai lielākā daļa no neatkarīgajiem producentiem piešķirtā raidlaika tiktu paredzēta pēdējo piecu gadu laikā neatkarīgo producentu veidotajiem Eiropas audiovizuālajiem darbiem.

(2) Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmā paša elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veidotie raidījumi veido ne mazāk kā 90 procentus no visu raidījumu un raidlaika kopapjoma nedēļas laikā, izņemot skaņdarbu izpildījumus, reklāmu, radio veikalu un radio veikala skatlogu.

(3) Citas Latvijā vai ārvalstīs izplatītas radio programmas, šādas programmas raidījuma vai raidījuma fragmentu iekļaušana elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmā, ja vien šāda programmas vai atsevišķa raidījuma iekļaušana programmā netiek veikta retranslācijas kārtībā vai ja šī programma, atsevišķs raidījums vai raidījuma fragments neatspoguļo Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgus notikumus, ir aizliegta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

34.pants. Informācija par elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem

Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina pastāvīgu piekļuvi vismaz šādai informācijai:

- 1) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa nosaukums;
- 2) adrese, kurā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic uzņēmējdarbību;
- 3) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa kontaktinformācija, tostarp elektroniskā pasta adrese vai mājaslapa internetā;
- 4) atbildīgās uzraudzības iestādes — Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes — kontaktinformācija.

VI nodaļa. Audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi, to veidošanas

vispārīgie noteikumi un sponsorēšana

35.pants. Audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu veidošanas vispārīgie noteikumi

(1) Audio un audiovizuālus komerciālus paziņojumus veido atbilstoši šā likuma, Reklāmas likuma, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma, Konkurences likuma, Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma un citu normatīvo aktu prasībām.

(2) Audio un audiovizuālos komerciālos paziņojumos nedrīkst:

1) mudināt uz vides aizsardzībai kaitīgu rīcību;

2) izmantot tādu personu tēlus un balss materiālu, kuras regulāri vada ziņu raidījumus vai sabiedriski nozīmīgus raidījumus;

3) tieši vai netieši popularizēt produktus vai pakalpojumus, kuru reklamēšana ir aizliegta;

4) veicināt vai mudināt uz rīcību, kas apdraud cilvēka veselību vai drošību;

5) ietvert, veicināt vai attaisnot vardarbību un nežēlību, kā arī cietsirdīgu vai bezatbildīgu cilvēka izturēšanos pret dzīvniekiem;

6) aizskart cilvēka cieņu;

7) kurināt naidu un aicināt diskriminēt kādu personu vai personu grupu dzimuma, vecuma, reliģiskās, politiskās vai citas pārliecības, seksuālās orientācijas, invaliditātes, rases vai etniskās piederības, valstspiederības vai citu apstākļu dēļ;

8) reklamēt tabaku, tabakas izstrādājumus, elektroniskās cigaretes, uzpildes flakonus un smēķēšanu;

9) reklamēt maksas tālruņa pakalpojumus ar seksuālu raksturu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās no pulksten 7.00 līdz 22.00;

10) attēlot personas seksuāli pazemojošā veidā;

11) izrādīt necieņu pret Latvijas nacionālajām vērtībām un valsts simboliem.

(3) Audio un audiovizuāla komerciāla paziņojuma sniedzējam, kas nav attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, nedrīkst būt redakcionāla ietekme uz elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas vai raidījuma saturu.

(4) Par audio un audiovizuāla komerciāla paziņojuma saturu atbild reklamdevējs.

(5) Par audio un audiovizuāla komerciāla paziņojuma izvietojumu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā vai raidījumā atbilstoši šā likuma noteikumiem atbild elektroniskais plašsaziņas līdzeklis.

(6) Audio un audiovizuālā komerciālā paziņojumā izmanto tikai patiesas atsauksmes vai apstiprinājumus.

(7) Audio vai audiovizuālā komerciālā paziņojumā aizliegts izmantot tehniskos līdzekļus vai citus paņēmienus, kas var ietekmēt skatītāju un klausītāju zemapziņu.

(8) Audio vai audiovizuāla komerciāla paziņojuma vidējā skaņa nedrīkst būt skaļāka par vidējo skaņu triju minūšu laika intervālā pirms audio vai audiovizuāla komerciāla paziņojuma pārraidīšanas sākuma.

(9) Slēpti audio vai audiovizuāli komerciāli paziņojumi ir aizliegti.

(10) Produktu izvietojšana elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās ir aizliegta, izņemot šā likuma 45.panta pirmajā daļā minētos gadījumus.

(11) Šajā likumā minētie audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi neattiecas uz tādu sporta un līdzīgu pasākumu translāciju, kuros reklāmas materiāli izvietoti notikumu fonā (reklāmas plakāti stadionos, komersantu nosaukumi un emblēmas, preču zīmes u.tml.) un no tiem nav iespējams izvairīties.

(12) Izvietojot audio un audiovizuālus komerciālus paziņojumus elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās, tos sākumā un beigās ar vizuāliem vai akustiskiem līdzekļiem atdala no citām programmas daļām tā, lai šie paziņojumi būtu uzreiz atpazīstami un viegli identificējami.

(13) Reklāma elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās izvietojama blokos.

(14) Elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās aizliegts izvietot reklāmas, kurās izmantots tāds akustisks līdzeklis, kas atgādina operatīvo transportlīdzekļu speciālo skaņas signālu. Šādu akustisku līdzekli aizliegts izmantot arī reklāmas bloka sākuma un beigu atdalīšanai no pārējās radio programmas daļas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. un 02.06.2016. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2016.)

36.pants. Ar alkoholiskajiem dzērieniem saistītu audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi

(1) Ir atļauta alus un vīna reklāma un televīzijas veikals, bet pārējo alkoholisko dzērienu reklāma un televīzijas veikals ir aizliegta.

(2) Izvietojot ar alkoholiskajiem dzērieniem saistītus audio un audiovizuālus komerciālus paziņojumus, ievēro šādus noteikumus:

- 1) tos nedrīkst adresēt nepilngadīgajiem, un tajos nedrīkst piedalīties nepilngadīgie;
- 2) alkoholisko dzērienu lietošanu nedrīkst saistīt ar fizisko spēju attīstību un transportlīdzekļu vadīšanu;
- 3) tajos nedrīkst paust uzskatu, ka alkoholam piemīt ārstnieciskas īpašības un ir stimulējoša vai nomierinoša ietekme vai ka tas palīdz atrisināt personiskas problēmas;
- 4) tie nedrīkst mudināt uz pārmērīgu alkohola lietošanu vai negatīvi atspoguļot atturību vai mērenību alkohola lietošanā;
- 5) tie nedrīkst uzsvērt alkohola saturu alkoholiskajos dzērienos;
- 6) tie nedrīkst radīt iespaidu, ka alkoholisko dzērienu lietošana nodrošina panākumus sociālajā vai seksuālajā jomā.

(3) Šajā pantā minētie audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi neattiecas uz tādu sporta un līdzīgu pasākumu translāciju, kuros reklāmas materiāli izvietoti notikumu fonā (reklāmas plakāti stadionos, komersantu nosaukumi un emblēmas, preču zīmes u.tml.) un no tiem nav iespējams izvairīties.

37.pants. Audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi attiecībā uz zālēm un ārstniecību

(1) Ir aizliegti audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi attiecībā uz Latvijā vai atbilstoši Eiropas Zāļu aģentūras centralizētajai zāļu reģistrācijas procedūrai neregistrētām zālēm, kā arī neatļautu ārstniecību.

(2) Ir aizliegti audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi attiecībā uz Latvijā tikai pēc ārsta receptes vai norādījuma pieejamām zālēm un ārstniecību.

(3) Ir aizliegts radio un televīzijas veikals zālēm, kurām atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 6.novembra direktīvai 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, ir nepieciešama zāļu reģistrācija, kā arī radio un televīzijas veikals ārstniecībai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

38.pants. Audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi attiecībā uz nepilngadīgām personām

(1) Audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi nedrīkst:

- 1) radīt fizisku vai morālu kaitējumu nepilngadīgajiem;

2) rosināt nepilngadīgos, lai viņi pārlicina savus vecākus vai citas personas iegādāties reklamētās preces vai pakalpojumus;

3) izmantot nepilngadīgo īpašo uzticēšanos vecākiem, skolotājiem vai citām personām;

4) nepamatoti parādīt nepilngadīgos bīstamās situācijās;

5) tieši mudināt nepilngadīgos iegādāties vai īrēt (nomāt) preces.

(2) Tādu audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu mērķauditorija, kuros piedāvā iegādāties precī, izmantojot tālruni vai internetu, nedrīkst būt nepilngadīgas personas.

(3) Audio un audiovizuālos komerciālos paziņojumos, kuru mērķauditorija ir nepilngadīgas personas, nedrīkst reklamēt precī, norādīt uz papildu produktu, ja tas nav integrēts pamatprodukta sastāvā.

39.pants. Sponsorēšana un tās aizliegums

(1) Sponsorētā programmā vai raidījumā nedrīkst tieši vai netieši popularizēt sponsora vai citas personas preces vai pakalpojumus, iekļaujot tajā tiešus vai netiešus norādījumus attiecībā uz šo preču un pakalpojumu iegādi vai nomu (īri). Sponsorētā raidījumā drīkst ievietot sponsora vai citas personas reklāmu atbilstoši reklāmas izvietšanas noteikumiem.

(2) Ja kāds raidījums tiek pilnīgi vai daļēji sponsorēts, šā raidījuma sākumā, kā arī vidū vai beigās par to informē, norādot sponsora nosaukumu, emblēmas un preču zīmes, ja tādas ir, vai atsauces uz sponsora precī vai pakalpojumu.

(3) Sponsors nedrīkst ietekmēt sponsorētā raidījuma saturu un programmu.

(4) Privātpersonas, kuru pamatnodarbošanās saistīta ar tādu preču ražošanu vai pakalpojumu sniegšanu, kuru reklamēšana ir aizliegta, nedrīkst būt raidījumu sponsori. Raidījumos, kurus sponsorē privātpersonas, kuru darbība ir saistīta ar zāļu ražošanu vai tirdzniecību un ārstēšanu, atļauts popularizēt šādas privātpersonas (sponsora) nosaukumu vai tēlu, bet ne konkrētas zāles, kuras pieejamas tikai pēc ārsta receptes, vai ārstniecību pēc ārsta norādījuma.

(5) Aizliegts sponsorēt ziņu raidījumus un raidījumus par politiskajām aktualitātēm. Šis aizliegums neattiecas uz laika prognozēm, finanšu tirgus informāciju, sporta apskatiem un tamlīdzīgiem šauri tematiskiem raidījumiem, kuri skaidri atdalīti no ziņu un politisko aktualitāšu raidījumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

VII nodaļa. Audiovizuāli komerciāli paziņojumi un produktu izvietošana

40.pants. Reklāmas veidi

Audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās drīkst izvietot šāda veida reklāmu:

1) reklāmas klips;

2) ilgstoša reklāma;

3) daļēja ekrāna reklāma;

4) virtuālā reklāma;

5) interaktīvā (mijiedarbības) reklāma.

41.pants. Papildu prasības atsevišķu veidu reklāmas izvietošanai

(1) Izvietojot ilgstošu reklāmu, ievēro šādus noteikumus:

1) visā ilgstošas reklāmas laikā ir norāde, ka tiek pārraidīta ilgstoša reklāma;

2) ilgstošu reklāmu nedrīkst pārraidīt no pulksten 19.00 līdz 23.00.

(2) Izvietojot daļēja ekrāna reklāmu, ievēro šādus noteikumus:

1) daļēja ekrāna reklāma nedrīkst aizņemt vairāk kā vienu trešdaļu ekrāna;

2) daļēja ekrāna reklāmas laukums ir nemainīgs, viegli identificējams un skaidri, ar vizuāliem līdzekļiem nodalīts no pārējā ekrāna. Ja daļēja ekrāna reklāma tiek izvietota uz kadrā redzamā pulksteņa raidījumu starplaikos, to var nenodalīt ar vizuāliem līdzekļiem no pārējā kadra;

3) neatkarīgo producentu vai citu audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidotajos raidījumos elektroniskais plašsaziņas līdzeklis drīkst izvietot daļēja ekrāna reklāmu tikai ar tiesību turētāja piekrišanu;

4) daļēja ekrāna reklāma tiek ieskaitīta stundas un diennakts reklāmas apjomā.

(3) Izvietojot virtuālo reklāmu, ievēro šādus noteikumus:

1) raidījuma sākumā un beigās elektroniskais plašsaziņas līdzeklis informē par raidījumā iekļauto virtuālo reklāmu;

2) audiovizuāls elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nedrīkst izvietot virtuālo reklāmu bez pasākuma organizētāja, raidījuma producenta vai autora iepriekšējas piekrišanas;

3) pasākuma organizētājs nedrīkst ievietot virtuālo reklāmu televīzijas signālā bez pārraidīšanas tiesības ieguvušā audiovizuālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iepriekšējas piekrišanas;

4) virtuālo reklāmu aizliegts izvietot uz fizisko personu attēliem;

5) virtuālo reklāmu drīkst izvietot tikai uz tām virsmām, kas parasti tiek izmantotas reklāmai. Sporta sacensībās virtuālo reklāmu drīkst izvietot arī uz laukuma virsmas ārpus sacensību laika.

(4) Nodrošinot pieeju interaktīvās (mijiedarbības) reklāmas videi, pirms piekļūšanas detalizētam reklāmas saturam uz ekrāna raidījuma valodā izvieto brīdinājumu par izešanu no raidījuma un iekļūšanu interaktīvās (mijiedarbības) reklāmas vidē.

42.pants. Reklāmas un televīzijas veikala apjoms

(1) Reklāmai un televīzijas veikalam (izņemot televīzijas veikala skatlogu) atvēlētais laiks elektronisko plašsaziņu līdzekļu televīzijas programmās katrā raidstundā kopumā nedrīkst pārsniegt 20 procentus. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmās un sabiedriskā pasūtījuma ietvaros veidotajās televīzijas programmās vai raidījumos reklāmai un televīzijas veikalam (izņemot televīzijas veikala skatlogu) atvēlētais laiks katrā raidstundā kopumā nedrīkst pārsniegt 10 procentus.

(2) Šā panta izpratnē par reklāmu netiek uzskatīti:

1) audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu paziņojumi par to raidījumiem un citiem produktiem, kas ir tieši atvasināti no to raidījumiem, sponsoru paziņojumiem un produktu izvietošanas;

2) bez maksas izplatīti sociālie paziņojumi, sabiedriskas nozīmes sludinājumi un aicinājumi uz labdarību, kā arī virtuālā reklāma.

43.pants. Televīzijas veikala skatloga apjoms

(1) Diennaktī atļauta ne vairāk kā astoņu televīzijas veikala skatlogu izplatīšana. Šo skatlogu raidlaika kopējais ilgums nedrīkst pārsniegt trīs stundas diennaktī, un tiem jābūt skaidri, ar vizuāliem un akustiskiem līdzekļiem identificētiem kā televīzijas veikala skatlogiem.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neattiecas uz programmām, kurās tiek demonstrēts vienīgi televīzijas veikals.

Reklāma šādās programmās izvietojama atbilstoši vispārīgiem reklāmas izvietojuma noteikumiem.

44.pants. Reklāmas un televīzijas veikala izvietojuma programmā

(1) Reklāmu un televīzijas veikalu izvieta starp raidījumiem. Ja tiek ievēroti šā panta otrās, trešās un ceturtās daļas noteikumi, reklāmu un televīzijas veikalu var iekļaut arī raidījumos, bet tikai tādā veidā, lai nekaitētu raidījumu viengabalainībai un autortiesību īpašnieku tiesībām.

(2) Raidījumos, kas sastāv no neatkarīgām daļām, sporta raidījumos un līdzīgu notikumu un pasākumu pārraidēs, kurās ir pauzes, reklāmu un televīzijas veikalu izvieta tikai starp šīm daļām vai pauzēs.

(3) Filmas, izņemot daudzsēriju filmas, seriālus un dokumentālās filmas, un ziņu raidījumus drīkst pārtraukt ar televīzijas reklāmu vai televīzijas veikalu ne biežāk kā vienu reizi 30 minūšu laikā.

(4) Valsts svētku un reliģisko ceremoniju atspoguļošanas laikā reklāmas un televīzijas veikala izvietojuma ir aizliegta.

45.pants. Produktu izvietojuma

(1) Produktu izvietojuma programmā pieļaujama tikai šādos gadījumos:

1) jebkādos kinematogrāfiskajos darbos un tādās filmās un seriālos, kas veidoti televīzijas vajadzībām, kā arī sporta un izklaides raidījumos, ja to mērķauditorija nav bērni;

2) ja tā netiek apmaksāta un noteiktas preces vai pakalpojumi, piemēram, ražotāja aksesuāri un balvas, tiek sniegti bez maksas, lai tos iekļautu raidījumā.

(2) Raidījumi, kuros izvietoti produkti, obligāti atbilst visām šādām prasībām:

1) raidījuma saturs un programma nekādā ziņā netiek iespaidoti tā, ka tiktu ietekmēta elektronisko plašsaziņas līdzekļu redakcionālā atbildība un neatkarība;

2) raidījums atklātā veidā, īpaši ar speciālām preces vai pakalpojumus ieteicošām atsaucēm, neveicina preču vai pakalpojumu pirkšanu vai nomu;

3) raidījumā attiecīgais produkts nav pārmērīgi izcelts;

4) skatītāji ir skaidri informēti par produktu izvietojuma. Lai izvairītos no jebkādas skatītāja maldināšanas, raidījumos, kuros izvietoti produkti, tas pienācīgi tiek norādīts katrā šāda raidījuma sākumā un beigās, kā arī tad, kad raidījumu atsāk pēc reklāmas pauzes. Šā punkta noteikumi attiecināmi uz tādiem raidījumiem, kurus veido pats audiovizuālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis vai ar to vienā koncernā ietilpstoša sabiedrība vai kuri izveidoti pēc attiecīgā audiovizuālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai ar to vienā koncernā ietilpstošas sabiedrības pasūtījuma;

(3) Audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu raidījumos ir aizliegts izvietot šādus produktus un pakalpojumus:

1) tabakas izstrādājumi, elektroniskās cigaretes vai uzpildes flakoni, vai tādu uzņēmumu produkti, kuru pamatnodarbošanās ir tabakas izstrādājumu, elektronisko cigarešu vai uzpildes flakonu ražošana vai pārdošana;

2) Latvijā tikai pēc ārsta receptes vai norādījuma pieejamas zāles un ārstniecība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. un 02.06.2016. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2016.)

VIII nodaļa. Audio komerciāli paziņojumi

46.pants. Papildu prasības ilgstošas reklāmas izvietojuma audio elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās

Izvietojot ilgstošu reklāmu audio elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās, ievēro šādus noteikumus:

1) reklāmas sākumā un beigās norāda, ka tiek pārraidīta ilgstoša reklāma;

2) ilgstoša reklāma nedrīkst atgādināt jau esošu raidījumu, un to nedrīkst vadīt attiecīgajā elektroniskajā plašsaziņas līdzeklī strādājoši žurnālisti.

47.pants. Reklāmas apjoma ierobežojumi audio elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās

(1) Reklāmai atvēlētais laiks elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās katrā raidstundā nedrīkst pārsniegt 20 procentus. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās un sabiedriskā pasūtījuma ietvaros veidotajās radio programmās vai raidījumos reklāmai atvēlētais laiks katrā raidstundā nedrīkst pārsniegt 10 procentus.

(2) Šā panta izpratnē par reklāmu netiek uzskatīti:

1) audio elektronisko plašsaziņas līdzekļu paziņojumi par to raidījumiem un citiem produktiem, kas ir tieši atvasināti no to raidījumiem, sponsoru paziņojumiem un produktu izvietojuma;

2) bez maksas izplatīti sociālie paziņojumi, sabiedriskas nozīmes sludinājumi un aicinājumi uz labdarību.

48.pants. Radio veikala un radio veikala skatloga apjoms un izvietošana programmā

(1) Radio veikalam (izņemot radio veikala skatlogu) atvēlētais laiks elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās katrā raidstundā nedrīkst pārsniegt 20 procentus. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās un sabiedriskā pasūtījuma ietvaros veidotajās radio programmās vai raidījumos radio veikalam (izņemot radio veikala skatlogu) atvēlētais laiks katrā raidstundā nedrīkst pārsniegt 10 procentus.

(2) Diennaktī atļauta ne vairāk kā astoņu radio veikala skatlogu izplatīšana. Šo skatlogu raidlaika kopējais ilgums nedrīkst pārsniegt trīs stundas diennaktī, un tiem jābūt skaidri, ar akustiskiem līdzekļiem identificētiem kā radio veikala skatlogiem.

(3) Radio veikalu izvieto starp raidījumiem. Radio veikalu var iekļaut arī raidījumos, bet tikai tādā veidā, lai nekaitētu raidījumu viengabalainībai un autortiesību īpašnieku tiesībām.

(4) Raidījumos, kas sastāv no neatkarīgām daļām, sporta raidījumos un līdzīgu notikumu un pasākumu pārraidēs, kurās ir pauzes, radio veikalu izvieto tikai starp šīm daļām vai pauzēs.

(5) Valsts svētku un reliģisko ceremoniju atspoguļošanas laikā radio veikala izvietošana ir aizliegta.

IX nodaļa. Tiesības uz informāciju un atbildība

49.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu tiesības uz informāciju

Visiem Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstu jurisdikcijā esošajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, lai tie varētu veidot un izplatīt īsas ziņu reportāžas, kuru raidlaiks nepārsniedz 90 sekundes, tiek nodrošināta brīva piekļuve signālam plašai sabiedrībai paredzētiem, vispārēju interesi izraisošiem pasākumiem, kurus ekskluzīvā kārtā pārraida Latvijas jurisdikcijā esošs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis.

50.pants. Personas tiesību aizsardzība nepatiesu ziņu izplatīšanas gadījumā

(1) Persona, par kuru kāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa raidījumā paustas nepatiesas ziņas, var pieprasīt, lai tas pats elektroniskais plašsaziņas līdzeklis izplata šo ziņu atsaukumu, kā arī tās atbildi. Persona ir tiesīga pieprasīt, lai tās atbilde tiek izplatīta neatkarīgi no tā, vai šī persona ir pieprasījusi attiecīgo ziņu atsaukumu.

(2) Personai, kura uzskata, ka elektroniskā plašsaziņas līdzekļa izplatītās nepatiesās ziņas to aizskar, ir tiesības tajā pašā elektroniskajā plašsaziņas līdzeklī bez maksas noskatīties vai noklausīties attiecīgo raidījumu, kā arī saņemt šā raidījuma ieraksta kopiju. Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis par raidījuma ieraksta kopijas izsniegšanu pieprasa maksu, tā nedrīkst pārsniegt faktiskos kopijas izgatavošanas izdevumus.

51.pants. Tiesības pieprasīt nepatiesu ziņu atsaukumu

(1) Iesniegumu par nepatiesu ziņu atsaukuma izplatīšanu iesniedz elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim rakstveidā 14 dienu laikā pēc ziņu izplatīšanas, norādot konkrētās raidījumā paustās ziņas.

(2) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis iesniegumu izskata septiņu dienu laikā no tā saņemšanas dienas.

(3) Ja elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim nav pietiekamu pierādījumu, ka izplatītās ziņas atbilst patiesībai, tas ne vēlāk kā piektajā dienā pēc iesnieguma izskatīšanas dienas tāda paša nosaukuma raidījumā un tajā pašā raidījuma laikā, bet, ja tas nav iespējams, — līdzvērtīgā laikā šīs ziņas atsauc.

(4) Izplatot nepatiesu ziņu atsaukumu, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis norāda, tieši kuras ziņas tiek atsauktas.

(5) Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nepiekrīt atsaukuma izplatīšanai, tas septiņu dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas par to paziņo iesniedzējam, norādot atteikuma iemeslus. Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis šajā pantā noteiktajā kārtībā neizplata nepatiesu ziņu atsaukumu, iesnieguma iesniedzējam ir tiesības vērsties tiesā un pieprasīt nepatieso ziņu atsaukumu.

52.pants. Tiesības pieprasīt atbildes izplatīšanu

(1) Iesniegumu par atbildes tiesību izmantošanu iesniedz elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim rakstveidā 14 dienu laikā pēc ziņu izplatīšanas, norādot konkrētās raidījumā paustās ziņas, un šim iesniegumam pievieno atbildes tekstu.

(2) Atbilde var būt aizskartās personas vai tās pārstāvja uzstāšanās elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā ieraksta veidā vai šīs personas sagatavota teksta nolasišana.

(3) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis iesniegumu izskata septiņu dienu laikā no tā saņemšanas dienas.

(4) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis atbildes sniegšanai nodrošina tikpat ilgu laiku, cik ilgi tika sniegtas nepatiesās ziņas, vai vismaz 90 sekundes, ja nepatiesās ziņas tika sniegtas par 90 sekundēm īsākā laikā.

(5) Ja elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim nav pietiekamu pierādījumu, ka izplatītās ziņas atbilst patiesībai, tas ne vēlāk kā piektajā dienā pēc iesnieguma izskatīšanas dienas tāda paša nosaukuma raidījumā un tajā pašā raidījuma laikā, bet, ja tas nav iespējams, — līdzvērtīgā laikā nodrošina atbildes izplatīšanu. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis atsakās izplatīt atbildi, ja tā ietver acīmredzami krimināli sodāmu paziņojumu.

(6) Atteikumu izplatīt atbildi elektroniskais plašsaziņas līdzeklis septiņu dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas paziņo iesniedzējam rakstveidā, norādot atteikuma iemeslus. Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nav šajā pantā noteiktajā kārtībā nodrošinājis atbildes izplatīšanu, iesnieguma iesniedzējam ir tiesības vērsties tiesā un pieprasīt atbildes izplatīšanu.

X nodaļa. Radio datu sistēmas izmantošanas noteikumi

(Nodaļa izslēgta ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

53.pants. Radio datu sistēma

(Izslēgts ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

54.pants. Transporta kustības paziņojums

(Izslēgts ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

55.pants. Audio elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas nosaukuma izplatīšana

(Izslēgts ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

XI nodaļa. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome

56.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes sastāvs

(1) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes sastāvā ir pieci locekļi, kurus ievēlē Saeima. Padomes ievēlēšanas kārtību nosaka Saeimas kārtības rullis.

(2) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļu kandidātus, kuri atbilst šā panta trešajā daļā noteiktajiem kritērijiem un attiecībā uz kuriem nepastāv šā panta ceturtajā daļā minētie ierobežojumi, konsultējoties ar biedrībām un nodibinājumiem, kas darbojas plašsaziņas līdzekļu, izglītības, kultūras, zinātnes un cilvēktiesību jomā, izvirza Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisija.

(3) Par Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa kandidātu var izvirzīt Latvijas pilsoni, kam deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, kam ir augstākā izglītība, vismaz piecus gadus ilga profesionālā vai akadēmiskā pieredze plašsaziņas līdzekļu, izglītības, kultūras, zinātnes vai cilvēktiesību jomā, laba reputācija un kas atbilstoši likuma prasībām ir tiesīgs saņemt speciālo atļauju pieejai valsts noslēpumam.

(4) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes loceklis nedrīkst būt:

- 1) politiskās partijas vai politisko partiju apvienības amatpersona;
- 2) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa kapitāla daļu (akciju) īpašnieks;
- 3) sodīts par tīšu noziegumu, ja viņš nav rehabilitēts vai sodāmība nav dzēsta vai noņemta.

(5) Darbs Nacionālajā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē ir Padomes locekļa pamatdarbs. Uz Padomes locekļiem attiecas ierobežojumi un aizliegumi, kas paredzēti valsts amatpersonām likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. un 01.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 11.12.2016.)

57.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes statuss

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir neatkarīga pilntiesīga autonoma institūcija, kas atbilstoši savai kompetencei pārstāv sabiedrības intereses elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā, kā arī uzrauga, lai to darbībā tiktu ievērota Latvijas Republikas Satversme, šis likums un citi normatīvie akti. Padome ir atvasināta publiska persona.

(2) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome darbojas saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi, šā likuma un citu normatīvo aktu prasībām.

(3) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes funkciju veikšanai, tai skaitā sabiedriskā pasūtījuma nodrošināšanai, nepieciešamo finansējumu piešķir no valsts budžeta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 07.07.2011.)

58.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes darbības nodrošināšana

(1) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes darbu organizē, kā arī par tās uzdevumu izpildi atbild Padomes priekšsēdētājs. Lai nodrošinātu Padomes darbību un uzdevumu izpildi, tās priekšsēdētājs:

- 1) bez īpaša pilnvarojuma pārstāv Padomi publisku personu institūcijās, kā arī attiecībās ar privātpersonām;
- 2) ar padomdevēja tiesībām var piedalīties Ministru kabineta sēdēs;
- 3) rīkojas ar Padomes finanšu līdzekļiem;
- 4) pieņem darbā un atbrīvo no darba Padomes sekretariāta darbiniekus;
- 5) slēdz līgumus, kas nepieciešami Padomes darba nodrošināšanai.

(2) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētāja prombūtnes laikā priekšsēdētāja pienākumus veic viņa vietnieks.

(3) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļu pienākumus un tiesības reglamentē Padomes apstiprināti noteikumi par darbības iekšējo kārtību.

(4) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes darbības nodrošināšanai tiek izveidots sekretariāts.

(5) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu Padomes locekļiem un sekretariāta darbiniekiem atlīdzību (mēneša amatalgu, piemaksas, sociālās garantijas u.c.) nosaka atbilstoši Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma prasībām.

(6) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes sekretariāta darbinieki nedrīkst tieši vai ar citu personu starpniecību saņemt atalgojumu no elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem.

59.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa pilnvaras un to izbeigšanās

(1) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļus ievēlē amatā uz pieciem gadiem. Padomes locekļus var ievēlēt atkārtoti, bet ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas.

(2) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa pilnvaras izbeidzas:

1) sakarā ar Padomes locekļa atbrīvošanu no amata;

2) sakarā ar Padomes locekļa pilnvaru termiņa izbeigšanos;

3) ja Padomes loceklis notiesāts par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un spriedums stājies likumīgā spēkā;

4) sakarā ar Padomes locekļa nāvi.

(3) Saeima atbrīvo Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekli no amata, ja:

1) Padomes loceklis atstāj amatu pēc paša vēlēšanās. Padomes loceklis par amata atstāšanu rakstveidā paziņo Padomei, kas par to informē Saeimu ne vēlāk kā 14 dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas;

2) Padomes loceklis mēneša laikā neattaisnoti nav piedalījies Padomes darbā, tai skaitā nav apmeklējis vairāk kā pusi no Padomes sēdēm vai ilgāk par sešiem mēnešiem pēc kārtas slimības vai citu iemeslu dēļ nespēj pildīt amata pienākumus;

3) ir konstatēts tāds likumā noteikts apstāklis, kas liedz attiecīgajai personai būt par Padomes locekli (tai skaitā neatbilstība šā likuma 56.panta trešajā daļā minētajām prasībām).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 11.12.2016.)

60.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes kompetence elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome:

1) kārtā izsniegto apraides atļauju un retranslācijas atļauju reģistru;

2) vāc, apkopo un analizē informāciju par elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību un attīstību;

3) sadarbojas ar citu valstu institūcijām, kas risina elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības un attīstības jautājumus, un ar Eiropas Komisiju;

4) pasūta elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomas funkciju nodrošināšanai nepieciešamos socioloģiskos un citus pētījumus par nozares darbību un attīstību;

5) uzklausa, analizē un apkopo skatītāju un klausītāju ierosinājumus, sūdzības un citu informāciju par elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību;

6) veic elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu ierakstus vai pieprasa tos no elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem;

7) pieprasa no elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem dokumentus, kas apliecina, ka tie ievēro šā likuma 46., 47. un 48.panta noteikumus;

8) veic elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības monitoringu un apkopo tā rezultātus;

8¹) atbilstoši kompetencei īsteno uzraudzības iestādes funkcijas Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma izpratnē;

9) nodrošina piešķirto valsts budžeta līdzekļu efektīvu un lietderīgu izlietošanu sabiedrības interesēs;

10) veicina Latvijas jurisdikcijā esošo elektronisko plašsaziņas līdzekļu konkurētspēju Latvijas, Eiropas un pasaules tirgū;

11) rada vienlīdzīgus darbības nosacījumus visiem Latvijas jurisdikcijā esošajiem plašsaziņas līdzekļiem;

12) veicina elektronisko plašsaziņas līdzekļu sniegto pakalpojumu lietotprasmi;

13) veicina Latvijas nacionālajām interesēm atbilstošu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu politiku;

14) nodrošina sabiedrības, plašsaziņas līdzekļu profesionālo un izglītības institūciju pārstāvju līdzdalību sabiedriskā pasūtījuma veidošanā un izpildes uzraudzībā, kā arī Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālās stratēģijas izstrādē;

14¹) apstiprina galalietotājiem bez maksas zemes apraidē ciparformātā izplatāmo televīzijas programmu sarakstu. Kriteņus elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu iekļaušanai galalietotājiem bez maksas zemes apraidē ciparformātā izplatāmo televīzijas programmu sarakstā nosaka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajā stratēģijā;

15) veic citas normatīvajos aktos noteiktās darbības.

(2) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome kontrolē šā likuma ievērošanu:

1) uzklausa un pārbauda sūdzības;

2) kontrolējot elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu uzskaiti;

3) veicot izplatīto programmu satura un kvalitātes izlases veida pārbaudes.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome izstrādā un ar normatīvajiem noteikumiem apstiprina Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālo stratēģiju. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālā stratēģija ir ārējs normatīvais akts.

(4) Apstiprinot Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālo stratēģiju un veicot citas šajā likumā noteiktās funkcijas, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome veicina konkurenci elektronisko plašsaziņas līdzekļu tirgū.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013., 21.11.2013., 24.04.2014. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

61.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes tiesības

Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei ir tiesības:

1) pārbaudīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa izplatīto programmu uzskaiti un ierakstus;

2) pieprasīt no elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem to finansiālās darbības pārskatu, ja šie plašsaziņas līdzekļi pieprasa vai iegūst valsts vai pašvaldību budžeta finansējumu vai maksājumu atvieglojumus;

3) ierasties (arī bez iepriekšēja brīdinājuma) pie jebkura elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pārbaudes veikšanai, lai nodrošinātu šajā likumā noteikto Padomes valsts pārvaldes uzdevumu izpildi;

4) pamatojoties uz šā likuma 61.¹ pantā minēto tiesneša lēmumu, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa un policijas klātbūtnē iekļūt (arī bez iepriekšēja brīdinājuma) attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa īpašumā, valdījumā vai lietošanā esošajos objektos, veikt šo objektu piespiedu pārmeklēšanu un tajos esošo mantu un dokumentu [tai skaitā elektroniskajā informācijas sistēmā — datoros, disketēs un citos informācijas nesējos — saglabāto ziņu (datu)] apskati un informācijas fiksēšanu, lai nodrošinātu šajā likumā noteikto Padomes valsts pārvaldes uzdevumu izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

61.¹ pants. Tiesneša lēmums

(1) Par atļauju veikt šā likuma 61.panta 4.punktā minētās darbības lemj rajona (pilsētas) tiesas tiesnesis pēc Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes juridiskās adreses. Tiesnesis 72 stundu laikā izskata Padomes iesniegumu un citus dokumentus, kas pamato nepieciešamību veikt šīs darbības, uzklauša Padomes pārstāvjus un pieņem lēmumu par darbību atļaušanu vai lēmumu par atteikumu tās atļaut. Tiesneša lēmuma norakstu nosūta Padomei 24 stundu laikā no lēmuma pieņemšanas brīža.

(2) Par tiesneša lēmumu 10 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas var iesniegt sūdzību tiesas priekšsēdētājam. Tiesas priekšsēdētājs sūdzību izskata 10 dienu laikā. Padomes sūdzību par tiesneša lēmumu izskata Padomes pārstāvja klātbūtnē. Personas sūdzību par tiesneša lēmumu izskata Padomes pārstāvja un ieinteresētās puses pārstāvja klātbūtnē. Tiesas priekšsēdētāja lēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

(3) Tiesas priekšsēdētājs sūdzību var apmierināt vai noraidīt. Apmierinot sūdzību, viņš pārsūdzēto lēmumu var pilnībā vai kādā tā daļā atcelt vai grozīt.

(4) Pierādījumi, kas iegūti, pamatojoties uz pārsūdzēto lēmumu, kas pilnībā vai kādā tā daļā atcelts vai grozīts, nav izmantojami lietā tādā apjomā, kādā ir atzīts šā lēmuma prettiesiskums.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

62.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes kompetence sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, konsultējoties ar sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, izstrādā un apstiprina sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plānus.

(2) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, konsultējoties ar sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, sagatavo priekšlikumus gadskārtējā valsts budžeta likuma projektam par sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plānu izpildei nepieciešamajiem finanšu līdzekļiem, kā arī pēc gadskārtējā valsts budžeta likuma un tā grozījumu pieņemšanas lemj par piešķirto līdzekļu sadalījumu atbilstoši apstiprinātajiem sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plāniem.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, balstoties uz sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plāniem, nosaka pamatotu un taisnīgu valsts budžeta dotācijas sadalījumu starp sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem.

(4) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome izstrādā un apstiprina sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu statūtus.

(5) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ieceļ un atceļ sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu valdes. To locekļus izrauga atklāta konkursa kārtībā. Konkursa nolikumu apstiprina Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

(6) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome uzrauga sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību, kontrolējot, vai tā atbilst šajā likumā reglamentētajiem sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatnosacījumiem, šo plašsaziņas līdzekļu programmas sabiedriskā pasūtījuma uzdevumiem un vai finanšu līdzekļi tiek izlietoti atbilstoši apstiprinātajiem budžetiem.

(7) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pieņem lēmumu par sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības izbeigšanu vai turpināšanu, to reorganizāciju, pamatkapitāla palielināšanu un samazināšanu.

(8) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome gada pārskatu par sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu sabiedriskā pasūtījuma izpildi un finanšu darbību publisko savā mājaslapā internetā un iesniedz Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijai.

63.pants. Sabiedriskā konsultatīvā padome

(1) Sabiedriskā konsultatīvā padome ir Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes izveidota padomdevēja institūcija, kuras uzdevums ir nodrošināt sabiedrības līdzdalību sabiedriskā pasūtījuma un Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālās stratēģijas izstrādāšanas procesā. Sabiedriskās konsultatīvās padomes lēmumiem ir ieteikuma raksturs.

(2) Sabiedriskās konsultatīvās padomes sastāvā iekļauj biedrību, nodibinājumu, profesionālo iestāžu un citu organizāciju pārstāvjus, kas darbojas plašsaziņas līdzekļu, izglītības, kultūras, zinātnes un cilvēktiesību jomā.

(3) Sabiedriskās konsultatīvās padomes nolikumu apstiprina Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

XII nodaļa. Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

64.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatnosacījumi

(1) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir redakcionāli neatkarīgi, finansiāli patstāvīgi un darbojas sabiedrības interesēs.

(2) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nav privatizējami ne kopumā, ne daļām, un to manta nav iekļaujama, izņemot šā panta trešajā daļā minēto gadījumu.

(3) Ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes atļauju sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības piedalīties komercsabiedrību dibināšanā, iegādāties citu komercsabiedrību kapitāla daļas, akcijas un vērtspapīrus, kā arī iekļāt tiem piederošas komercsabiedrību kapitāla daļas, akcijas un vērtspapīrus, ja tas tieši vai netieši nepasliktina vai neapdraud sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu kvalitāti.

(4) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iegādāties to darbībai nepieciešamo nekustamo mantu. Lai iegādātos nekustamo mantu par valsts budžeta līdzekļiem vai lai šādu nekustamo mantu atsavinātu, nepieciešama Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes piekrišana.

(5) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir Latvijas Radiofona, bijušās Latvijas PSR Valsts televīzijas un radoraidījumu komitejas, Latvijas Republikas Valsts televīzijas un radoraidījumu komitejas, valsts uzņēmumu "Latvijas Radio" un "Latvijas Televīzija", kā arī valsts bezpeļņas SIA "Latvijas Radio" un valsts bezpeļņas SIA "Latvijas Televīzija" tiesību un saistību pārņēmēji.

65.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu pārvalde

(1) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekli vada valde.

(2) Par sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes locekli var apstiprināt personu, kurai ir laba reputācija, augstākā izglītība un vismaz piecus gadus ilga profesionālā pieredze plašsaziņas līdzekļu jomā vai uzņēmumu vadībā.

(3) Sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes loceklis nedrīkst:

1) darboties politiskajā partijā vai politisko partiju apvienībā, bet gadījumā, ja viņš darbojas kādā politiskajā partijā vai politisko partiju apvienībā, šī darbība ir jāaptur;

2) būt neviena elektroniskā plašsaziņas līdzekļa kapitāla daļu (akciju) īpašnieks;

3) būt sodīts par tīšu noziegumu, ja viņš nav rehabilitēts vai sodāmība nav dzēsta vai noņemta.

(4) Uz sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu valžu locekļiem attiecas ierobežojumi un aizliegumi, kas

paredzēti valsts amatpersonām likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

66.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas

(1) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina informāciju, kas nepieciešama, lai katrs sabiedrības loceklis varētu veidot pamatotu un brīvu viedokli.

(2) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas tiek veidotas atbilstoši augstām ētikas un kvalitātes prasībām un atspoguļo sabiedrības uzskatu dažādību. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās nedrīkst atspoguļot tikai atsevišķu politisko, ideoloģisko, ekonomisko, reliģisko vai citu grupu intereses.

(3) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu veidošanā tiek ievērota Latvijas sabiedrības dažādība sociālajā, ekonomiskajā, reģionālajā, izglītības, kultūras un reliģijas ziņā, respektējot cilvēka tiesības un pamatbrīvības, visu cilvēku vienlīdzību likuma priekšā, uzskatu un izteiksmes brīvību, tiesības brīvi saņemt un izplatīt informāciju, nevainīguma prezumpciju, personiskās dzīves, kā arī goda un cieņas neaizskaramību.

(4) Latvijas Radio un Latvijas Televīzija programmas veido kā nacionālās programmas valsts valodā. Ja Latvijas Radio un Latvijas Televīzija veido vairākas programmas, tad daļu no vienas programmas raidlaika var atvēlēt raidījumiem citās valodās, ieskaitot šajā raidlaikā arī valsts valodā subtitrētās kinofilmas un teātru izrādes.

(5) Latvijas Televīzijas programmās ne mazāk kā 30 procentus raidlaika paredz neatkarīgo producentu veidotajiem Eiropas audiovizuālajiem darbiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

67.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu izplatīšana

(1) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu pieejamība nodrošināma visā Latvijas teritorijā.

(2) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības pārraidīt programmas jebkurā tehniskā veidā.

(3) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas publiskajos elektronisko sakaru tīklos pakalpojumu galalietotājiem tiek nodrošinātas nemainītā veidā.

(4) Ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes atļauju sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir tiesīgi sniegt papildu programmu pakalpojumus neatkarīgi no to piegādes vai finansējuma veida.

68.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu arhīvi (videokrātuves un fonotēka)

(1) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidotie vai to programmām veidotie audio un audiovizuālie darbi un fonogrammas ar kultūrvēsturisku vērtību ir nacionālā kultūras mantojuma un Latvijas nacionālā arhīva fonda sastāvdaļa, kuru uzrauga, saglabā un izmanto atbilstoši attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajam.

(2) Ja valsts arhīvu sistēmas ietvaros paredzēts veikt sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu arhīvos esošo materiālu pārkopēšanu nolūkā tos uzglabāt pastiprinātas drošības apstākļos, arhīvs sedz pārkopēšanas tehniskās izmaksas. Programmām ar īpašu kultūrvēsturisku nozīmi izgatavojamas vismaz divas kopijas, tās paredzētas tikai uzglabāšanai, un nav atļauta šo kopiju jebkāda veida lietošana vai publiskošana.

(3) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir tiesīgi izmantot sava arhīva materiālus jebkurā iespējamā veidā raidīšanas nolūkos, kā arī ikvienā citā veidā atbilstoši Autortiesību likumam. Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības savu programmu veidošanā sabiedriskā pasūtījuma ietvaros izmantot valsts arhīva fondus, sedzot tikai nepieciešamās tehniskās pavairošanas izmaksas. Pieeju var liegt vienīgi ierobežotas pieejamības informācijai atbilstoši Informācijas atklātības likumam.

69.pants. Latvijas Televīzijas pienākumi, sniedzot atbalstu Latvijas filmu nozarei

(1) Latvijas Televīzija nodrošina Latvijas nacionālā audiovizuālā mantojuma pieejamību sabiedrībai, iepērkot nacionālās filmas, savās programmās demonstrējot tās un veicot citus Latvijas filmu nozares atbalsta pasākumus saskaņā ar šo nozari regulējošiem tiesību aktiem.

(2) Latvijas Televīzija nacionālo filmu mantojuma jautājumos sadarbojas ar valsts tiešās pārvaldes iestādi "Nacionālais kino centrs".

(3) Valsts tiešās pārvaldes iestāde "Nacionālais kino centrs" un Latvijas Televīzija noslēdz vienošanos, kurā nosaka kārtību, kādā Latvijas Televīzijai ir pienākums tai piešķirtā budžeta ietvaros iesaistīties nacionālo filmu kopražošanā un iepirkšanā. Vienošanās termiņš ir trīs gadi, un tā ik reizi noslēdzama ne vēlāk kā četrus mēnešus pirms nākamā perioda sākuma datuma.

70.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu finansiālais nodrošinājums

(1) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu finansiālā nodrošinājuma avoti ir:

- 1) valsts budžeta dotācija sabiedriskā pasūtījuma īstenošanai, turklāt tā nedrīkst būt mazāka kā iepriekšējā gadā;
- 2) ieņēmumi no saimnieciskās darbības;
- 3) dāvinājumi un ziedojumi naudas līdzekļu un mantiskā veidā, tai skaitā ārvalstu fizisko un juridisko personu dāvinājumi un ziedojumi;
- 4) citi normatīvajos aktos paredzēti finanšu avoti.

(2) Ja kādai nozīmīgai sabiedrības daļai svarīga notikuma atspoguļošana nav ietverta sabiedriskajā pasūtījumā, sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības pieprasīt no attiecīgā pasākuma organizatora savu izdevumu atmaksu, ja notikums atspoguļots pēc pasākuma organizētāja iniciatīvas.

(3) No valsts budžeta nodrošina ikgadējo sabiedriskā pasūtījuma izpildi:

- 1) šajā likumā noteikto uzdevumu veikšanu;
- 2) programmu izplatīšanu visā valsts teritorijā, kā arī mērķauditorijai ārpus valsts robežām;
- 3) darbinieku algošanu un īpašam riskam pakļauto darbinieku apdrošināšanu.

(4) No valsts budžeta un no citiem šā panta pirmajā daļā noteiktajiem finansēšanas avotiem nodrošina:

- 1) infrastruktūras uzturēšanu:
 - a) valdījumā esošo ēku, zemes, telpu, iekārtu un tehniskā aprīkojuma iegādi un uzturēšanu,
 - b) lietošanā esošo ēku, zemes, telpu, iekārtu un tehniskā aprīkojuma nomas, komunālos un nodokļu maksājumus,
 - c) citus ar uzturēšanu saistītos izdevumus;
- 2) sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu attīstību atbilstoši Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes apstiprinātajai Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajai stratēģijai.

(5) Ja kādai nozīmīgai sabiedrības daļai svarīga notikuma atspoguļošana nav ietverta sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plānos, sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības pieprasīt no attiecīgā pasākuma organizatora savu izdevumu atmaksu, ja notikums atspoguļots pēc pasākuma organizētāja iniciatīvas.

(6) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi valsts budžeta finansējuma saņemšanai un nepieciešamo izdevumu veikšanai atver kontus Valsts kasē.

XIII nodaļa. Sabiedriskais pasūtījums

71.pants. Sabiedriskais pasūtījums

(1) Sabiedriskais pasūtījums ir pasākumu kopums, kura uzdevums ir:

- 1) veicināt patriotisku attieksmi pret neatkarīgās Latvijas valstiskumu, tās demokrātisko valsts iekārtu;
- 2) veicināt cilvēktiesību un pamattiesību īstenošanu;
- 3) sekmēt demokrātijas un ētikas principu nostiprināšanos, atspoguļojot sabiedrības viedokļu daudzveidību;
- 4) nodrošināt objektīvu, neatkarīgu un tematiski līdzsvarotu ziņu, analīzes un komentāru veidošanu par notikumiem Latvijā, Eiropas Savienībā un pasaulē;
- 5) izglītēt iedzīvotājus un veicināt viņos pilsonisku izpratni par politikas, ekonomikas, kultūras, tiesību, vides, drošības un sociālajiem jautājumiem, nodrošinot to sistēmisku aptvērumu;
- 6) veicināt sabiedrības integrāciju un saliedētību uz latviešu valodas pamata;
- 7) nodrošināt latviešu valodas saglabāšanu, attīstību un lietošanu, tās kā valsts valodas funkcionēšanu pilnā apjomā, it sevišķi veicinot latviešu valodas kā visu Latvijas iedzīvotāju kopējās saziņas valodas lietošanu;
- 7¹) nodrošināt latgaliešu rakstu valodas kā vēsturiska latviešu valodas paveida un lībiešu valodas kā pirmiedzīvotāju valodas saglabāšanu, aizsardzību, attīstību un lietošanu;
- 8) nodrošināt latviešu kultūras attīstību, it sevišķi veicinot oriģinālrādījumu veidošanu latviešu valodā;
- 9) veicināt cieņu pret latviešu valodu, popularizēt Latvijas vēsturi un kultūras vērtības;
- 10) sekmēt nacionālās identitātes apzināšanos Latvijas, Eiropas un globālajā telpā, kā arī reģionālās un lokālās identitātes izpausmes un attīstību Latvijā;
- 11) saskaņā ar normatīvajiem aktiem pastāvīgi nodrošināt politiskajām partijām un politisko partiju apvienībām iespēju izteikt savu viedokli, kā arī iespēju veikt aģitāciju un sniegt informāciju pirms vēlēšanām un tautas nobalsošanas;
- 12) novērtēt, saglabāt un izplatīt nacionālo un Eiropas kultūras mantojumu;
- 13) ar dokumentāriem un mākslinieciskiem līdzekļiem veicināt Latvijas vēstures un mūsdienu procesu izpratni un veidot priekšstatu par nākotnes attīstības iespējām;
- 14) nodrošināt bērnu un jaunatnes auditorijai atbilstošas informācijas, izglītības, kultūras un izklaides resursus;
- 15) veidot vidi brīvām un viedokļu ziņā daudzveidīgām diskusijām par sabiedrībai būtiskiem jautājumiem;
- 16) attīstīt mūsdienīgus un daudzveidīgus žanrus un formātus;
- 17) veicināt dažādu sabiedrības grupu pārstāvju līdzdalību programmu un raidījumu satura veidošanā;
- 18) paredzēt raidījumus mazākumgrupām un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām;
- 19) paredzēt atsevišķu raidījumu pieejamību cilvēkiem ar redzes un dzirdes traucējumiem;
- 20) nodrošināt plašai auditorijai būtisku notikumu (politisku, sociālu, kultūras, sporta u.c.) tiešu atspoguļojumu;
- 21) iekļaut programmu un raidījumu saturā reģionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu sagatavoto informāciju, kas atbilst attiecīgā sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa mērķiem un uzdevumiem;
- 22) nodrošināt atbildīgu un ilgtspējīgu žurnālistiku, kas garantē informācijas izpēti un analīzes kvalitāti un veicina profesionālo cilvēkresursu attīstību;
- 23) veikt ierakstus, lai nodrošinātu kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanu;

24) paredzēt ekumēnisku dievkalpojumu atspoguļojumu.

(2) Sabiedrisko pasūtījumu pilda sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi. Atsevišķu raidījumu vai programmu veidošanu atbilstoši Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajai stratēģijai Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var konkursa kārtībā nodot citiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, ja kopējā izmaksu summa šiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem sabiedriskā pasūtījuma izpildei attiecīgajā kalendārajā gadā nepārsniedz 15 procentus no sabiedriskā pasūtījuma īstenošanai piešķirtajiem līdzekļiem. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis pastāvīgi nodrošina nošķirtu raidlaika un finanšu uzskaiti programmas daļai, kura tiek veidota sabiedriskā pasūtījuma ietvaros, un programmas daļai, kura netiek veidota sabiedriskā pasūtījuma ietvaros.

(3) Raidījumu saturs, izņemot ziņu raidījumu saturu, veidošanai paredzēto līdzekļu izlietojuma principi un struktūra tiek noteikta Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes izstrādātā nolikumā.

(4) Sabiedriskā pasūtījuma apjoms elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kas nav sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, atbilst ikgadējā valsts budžeta apakšprogrammā piešķirtajiem līdzekļiem. Par šā sabiedriskā pasūtījuma izpildi tiek slēgts līgums uz laiku, kas nepārsniedz vienu saimniecisko gadu, izņemot šā panta piektajā daļā minēto gadījumu.

(5) Ja tīklā, kurā notiek bezmaksas televīzijas programmu izplatīšana ar zemes raidītājiem, ir brīvas televīzijas programmu vietas, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome sabiedriskā pasūtījuma ietvaros rīko konkursu uz brīvajām televīzijas programmu vietām. Organizējot konkursu, priekšroka dodama tiem pretendentiem, kas nodrošinās, ka vismaz 20 procentus no nedēļas raidlaika aizņems Eiropas audiovizuālie darbi, kas sākotnēji veidoti latviešu valodā. Par šā sabiedriskā pasūtījuma izpildi tiek slēgts līgums uz laiku, kas nepārsniedz trīs saimnieciskos gadus. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome konkursa nolikumā var paredzēt, ka tā katru gadu, konsultējoties ar elektronisko plašsaziņas līdzekli un ievērojot attiecīgos nosacījumus un pasūtījuma būtību, kas noteikta sabiedriskā pasūtījuma konkursa nolikumā, pārskata sabiedrisko pasūtījumu, izstrādā un apstiprina elektroniskā plašsaziņas līdzekļa raidījumu vai programmas gada plānu programmas daļai vai programmai, kas tiek veidota sabiedriskā pasūtījuma ietvaros. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes lēmuma par konkursa rezultātu apstiprināšanu pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013., 21.11.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

XIV nodaļa. Maksas televīzijas pakalpojuma nodrošināšana zemes apraidē

(Nodaļas nosaukums 14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

72.pants. Maksas televīzijas pakalpojuma sniegšana

(1) Maksas televīzijas pakalpojumu sniedz konkursa kārtībā izraudzīts viens elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura piedāvāto programmu izplatīšana zemes apraidē ciparformātā notiek, izmantojot valsts akciju sabiedrības "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" sniegtos pakalpojumus. Šīs nodaļas noteikumi neattiecas uz vietējiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuriem izsniegta apraides atļauja televīzijas programmas izplatīšanai zemes apraidē ciparformātā.

(2) Konkursa nolikumu apstiprina Ministru kabinets. Konkursa nolikumā nosaka maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējam izvirzāmās prasības, vērtēšanas kritērijus, konkursa norises kārtību, termiņu, uz kādu tiek piešķirtas tiesības nodrošināt maksas televīzijas pakalpojumu, maksu par raidišanu tīklu izmantošanu maksas televīzijas programmu izplatīšanai ciparformātā un citus ar konkursa norisi saistītos jautājumus.

(3) Maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēju nosaka Ministru kabineta izveidota starpinstitucionāla komisija, kuras sastāvā iekļauti pārstāvji no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, Satiksmes ministrijas, Kultūras ministrijas un Konkurences padomes. Komisijas nolikumu apstiprina Ministru kabinets.

(4) Vērtējot pretendētus maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanai, ņem vērā pieredzi televīzijas programmu nodrošināšanā galalietotājiem, klientu apkalpošanas servisa pieejamību valsts teritorijā, finanšu nodrošinājumu un stabilitāti, pakalpojuma nodrošināšanas stratēģiju, kā arī citus konkursa nolikumā noteiktos kritērijus.

(5) Konkursa rezultātu apstiprina ar Ministru kabineta rīkojumu. Ministru kabineta rīkojumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Rīkojuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktu)

73.pants. Maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēja pienākumi un ierobežojumi

(1) Maksas televīzijas pakalpojumu sniedz atbilstoši šim likumam, konkursa nolikumam un Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālās stratēģijas prasībām.

(2) Tiesības nodrošināt maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanu nedrīkst nodot trešajām personām.

(3) Sniedzot maksas televīzijas pakalpojumu, maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs nodrošina:

1) klientu diennakts apkalpošanas zvanu centra darbību;

2) maksas programmu klientu uzskaiti, apkalpošanu un pieprasītā pakalpojuma sniegšanu atbilstoši saistībām pret lietotāju un atbilstoši izsniegtajām retranslācijas atļaujām;

3) televīzijas programmas signāla padošanu valsts akciju sabiedrībai "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" tālākai izplatīšanai ar zemes raidītājiem ciparformātā saskaņā ar savstarpēji noslēgtu līgumu.

(4) Maksas televīzijas pakalpojumu tehnoloģiski nodrošina tā, lai klienti var turpināt izmantot esošās uztveršanas iekārtas. Ieviešot jaunas televīzijas tehnoloģijas, tiek pieļauta citu uztverošo iekārtu izmantošana.

(5) Maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs katru gadu līdz 30.jūnijam iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanas atbilstību konkursa piedāvājumā iekļautajai pakalpojuma nodrošināšanas stratēģijai.

(6) Ja maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs plāno ģeogrāfiskās aptveršanas paplašināšanu, tas līdz kalendārā gada 31.martam iesniedz valsts akciju sabiedrībai "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" ģeogrāfiskās aptveršanas paplašināšanas pieprasījumu. Maksas pieaugumu, kas saistīts ar minētā pieprasījuma nodrošināšanu un ko nosaka saskaņā ar Ministru kabineta apstiprināto tarifu aprēķināšanas metodiku, sedz maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs.

(7) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome uzrauga maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanas atbilstību šā likuma un konkursa nolikuma prasībām.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktu)

74.pants. Maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējam piešķirto tiesību anulēšana

Ministru kabinetam ir tiesības anulēt maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanas tiesības, ja:

1) maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs savu darbību izbeidzis;

2) maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs neievēro šā likuma 73.panta noteikumus vai konkursa nolikumā ietvertos pienākumus;

3) maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs neizpilda konkursa piedāvājumā iekļautās pakalpojuma nodrošināšanas stratēģijas mērķus.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktu)

75.pants. Jauna maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēja apstiprināšana

(1) Ja Ministru kabinets ir anulējis maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējam piešķirtās tiesības, tas sešu mēnešu laikā apstiprina konkursā izraudzītu citu maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēju.

(2) Līdz brīdim, kad stājas spēkā Ministru kabineta rīkojums par jauna maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēja apstiprināšanu, darbu turpina līdzšinējais maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktu)

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Radio un televīzijas likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 20.nr.; 1996, 22.nr.; 1997, 11., 23.nr.; 1998, 24.nr.; 1999, 5., 22., 24.nr.; 2001, 6.nr.; 2002,

22.nr.; 2003, 12.nr.; 2005, 2.nr.; 2009, 2., 3., 21.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193.nr.).

2. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir Nacionālās radio un televīzijas padomes tiesību un saistību pārņēmēja.

3. Tie Nacionālās radio un televīzijas padomes locekļi, kuri atbilstoši Radio un televīzijas likumam ievēlēti pirms šā likuma spēkā stāšanās dienas, turpina pildīt pienākumus kā Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļi līdz tā termiņa beigām, uz kādu tie tika ievēlēti atbilstoši Radio un televīzijas likumam, kā arī — pēc minētā termiņa beigām — līdz jaunās Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes pilna sastāva izveidošanai, bet ne ilgāk kā līdz 2012.gada 1.februārim. Šie nosacījumi par Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa pilnvaru termiņa pagarināšanu nav attiecināmi uz gadījumiem, kad Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa pilnvaras beidzas atbilstoši šā likuma 59.panta otrās daļas 1., 3. vai 4.punkta nosacījumiem.

(08.09.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.09.2011.)

4. Līdz 2010.gada 1.septembrim Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pieņem lēmumu par bezpeļņas organizācijas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Latvijas Radio" un bezpeļņas organizācijas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Latvijas Televīzija" pārveidošanu par valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Latvijas Radio" un valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Latvijas Televīzija", kā arī apstiprina šo sabiedrību statūtus, kas atbilst normatīvo aktu prasībām par sabiedrību pieteikšanu ierakstīšanai komercreģistrā. Ne vēlāk kā 10 dienu laikā no šajā punktā minētā lēmuma pieņemšanas dienas bezpeļņas organizācija sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Radio" un bezpeļņas organizācija sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Televīzija" iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu par to ierakstīšanu komercreģistrā kā valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Latvijas Radio" un valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Latvijas Televīzija". Līdz attiecīgo sabiedrību ierakstīšanai komercreģistrā to uzņēmējdarbība veicama atbilstoši tiem likumiem, saskaņā ar kuriem šīs sabiedrības darbojās līdz 2004.gada 31.decembrim.

5. Līdz 2011.gada 1.janvārim Latvijas Radio un Latvijas Televīzija izstrādā nolikumu par sabiedriskā pasūtījuma veidošanai paredzēto līdzekļu izlietojumu.

6. Līdz 2013.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2008.gada 2.septembra noteikumi Nr.714 "Kārtība, kādā tiek ieviesta elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu veidoto programmu apraide ciparformātā", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

7. Līdz 2011.gada 1.decembrim reģionālie un vietējie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi var turpināt savu televīzijas programmu zemes apraidi analogajā formātā ar saviem tehniskajiem līdzekļiem.

8. Pēc 2011.gada 1.decembra, bet ne ilgāk kā līdz 2015.gada 30.jūnijam reģionālie un vietējie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi var turpināt savu televīzijas programmu zemes apraidi analogajā formātā ar saviem tehniskajiem līdzekļiem, ja tas attiecīgajā frekvencē ir tehniski iespējams un netraucē televīzijas programmu apraidei ciparformātā, iepriekš saskaņojot to ar valsts akciju sabiedrību "Elektroniskie sakari".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

9. Šo pārejas noteikumu 7. un 8.punktā minētie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi klasificējami atbilstoši šā likuma 10.panta pirmās daļas un 11.panta prasībām.

10. Šo pārejas noteikumu 7. un 8.punkts nav attiecināms uz tiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri nodibināti pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Šādu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu zemes apraide nodrošināma ciparformātā.

11. Lai uzsāktu zemes apraidi ciparformātā, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis pārreģistrē iepriekš saņemtās apraides atļaujas un retranslācijas atļaujas zemes apraidei. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome minētajās atļaujās, ja nepieciešams, izdara grozījumus. Pārreģistrējot iepriekš saņemtās apraides atļaujas, vietējam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim apraides atļaujā iekļauj nosacījumu par kopēja raidītāja izmantošanu, ja pieejamais frekvenču spektra resurss vairāku vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu raidīšanai ciparformātā vienā ģeogrāfiskajā teritorijā neļauj noteikt atsevišķus frekvences piešķirumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

12. Līdz 2013.gada 31.decembrim elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu zemes apraides raidīšanas daļu ciparformātā nodrošina šā likuma 72.pantā noteiktais komersants. Līdz 2012.gada 31.decembrim Ministru kabinets izstrādā un iesniedz Saeimai likumprojektu, kas paredz nosacījumus, ar kādiem no 2014.gada 1.janvāra elektroniskie plašsaziņas līdzekļi vai nu izvēlēsies komersantu, kas nodrošinās viņu programmu izplatīšanu, vai paši nodrošinās savu programmu zemes apraidi ciparformātā.

13. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.janvārim izstrādā un iesniedz Saeimai likumprojektus par nepieciešamajiem grozījumiem citos likumos.

14. Līdz šā likuma 18.panta trešajā daļā un 19.panta otrajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.janvārim piemērojami Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr.1617 "Noteikumi par apraides atļaujas, retranslācijas atļaujas, speciālās atļaujas (licences) kabeltelevīzijas un kabelradio (radiotranslācijas) darbībai izsniegšanas un pārreģistrācijas valsts nodevu", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

15. Šajā likumā lietotais termins "elektroniskais plašsaziņas līdzeklis" atbilst citos normatīvajos aktos lietotajiem terminiem "radio", "televīzija" un "raidorganizācija".

16. Šā likuma 28.panta piektā daļa un 32.panta otrā un trešā daļa piemērojama no 2011.gada 1.janvāra.

17. Šā likuma 71.panta otrā daļa piemērojama no 2012.gada 1.janvāra. Līdz 2011.gada 31.decembrim attiecībā uz sabiedriskā pasūtījuma izpildītājiem ir piemērojams tiesiskais regulējums, kāds attiecībā uz nacionālā pasūtījuma izpildītājiem bija noteikts šo pārejas noteikumu 1.punktā minētā Radio un televīzijas likuma 56.pantā.

18. *(Izslēgts ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)*

19. No 2013.gada 31.marta līdz 2013.gada 31.decembrim šā likuma 19.panta sestajā daļā minētie nosacījumi netiek piemēroti attiecībā uz komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadīšanu attiecīgās kabeltelevīzijas abonentiem.

(04.10.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.10.2012.)

20. *(Izslēgts ar 21.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 30.11.2013.)*

21. Šā likuma grozījumi par 13.panta izteikšanu jaunā redakcijā, 19.panta papildināšanu ar 1.¹ daļu, kā arī par 18.panta septītās daļas un 19.panta trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

22. Līdz 2013.gada 31.martam Ministru kabinets izdod šā likuma 72.panta otrajā daļā minēto konkursa par maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanu nolikumu un trešajā daļā minētās starpinstitutionālās komisijas nolikumu.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

23. Šā likuma 72., 73., 74. un 75.pantu (redakcijā, kas stājas spēkā 2013.gada 15.martā) neattiecina uz zemes apraidi ciparformātā un uz to nodrošinošo Ministru kabineta apstiprināto komersantu līdz 2013.gada 31.decembrim. Attiecībā uz zemes apraidi ciparformātā līdz 2013.gada 31.decembrim piemērojami šā likuma 72., 73., 74. un 75.panta, izņemot 72.panta piektās daļas, noteikumi tādā redakcijā, kādā tie bija spēkā 2013.gada 14.martā.

(14.02.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

24. Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kuriem izsniegtajā apraides atļaujā noteiktais iedalījums pēc aptveršanas zonas neatbilst šā likuma normām, līdz 2014.gada 31.decembrim pārreģistrē apraides atļauju.

(18.04.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 30.11.2013.)

25. Šā likuma grozījumi par 19.panta sestās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, 19.panta papildināšanu ar 6.¹ un 6.² daļu, kā arī grozījums par 19.panta septītās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.11.2013.)

26. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome līdz 2013.gada 31.decembrim pieņem šā likuma 60.panta pirmās daļas 14.¹ punktā minēto lēmumu, ar kuru apstiprina galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu sarakstu. Līdz attiecīgā lēmuma spēkā stāšanās dienai galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu saraksts tiek noteikts atbilstoši šo pārejas noteikumu 6.punktā minētajiem Ministru kabineta noteikumiem.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.11.2013.)

27. Tāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programma, kuram izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā ir noteikts vai no tās izriet, ka radio programmas daļa valsts valodā nedrīkst būt mazāka par 51 procentu, sākot ar 2017.gada 1.janvārī, ir valsts valodā. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura radio programma, sākot ar 2017.gada 1.janvārī, ir valsts valodā, līdz 2016.gada 31.decembrim pārreģistrē savu apraides atļauju. Pārreģistrētā apraides atļauja stājas spēkā 2017.gada 1.janvārī.

(23.10.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

28. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kuram izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā ir noteikts vai no tās izriet, ka radio programmas daļa valsts valodā ir 50 procenti vai drīkst būt mazāka par 50 procentiem, izvēlas, vai tā izplatītās radio programmas valoda, sākot ar 2017.gada 1.janvārī, būs valsts valoda vai svešvaloda, un līdz 2016.gada 31.decembrim pārreģistrē savu apraides atļauju. Pārreģistrētā apraides atļauja stājas spēkā 2017.gada 1.janvārī.

(23.10.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

28.¹ Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmas apraides atļauja, kas pārreģistrēta atbilstoši šā likuma pārejas noteikumu 27. vai 28.punktam (redakcijā, kas stājas spēkā 2014.gada 26.novembrī), stājas spēkā 2016.gada 1.janvārī. Līdz 2016.gada 31.decembrim elektroniskais plašsaziņas līdzeklis var saglabāt iepriekš izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā noteikto valodas lietojumu, ja līdz 2016.gada 15.janvārim par to paziņojis Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.12.2015.)

29. Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kuram izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā ir noteikts vai no tās izriet, ka radio programmas daļa valsts valodā ir 50 procenti vai drīkst būt mazāka par 50 procentiem, nav izvēlējis, vai tā izplatītās radio programmas valoda, sākot ar 2017.gada 1.janvārī, būs valsts valoda vai svešvaloda, un nav līdz 2016.gada 31.decembrim pārreģistrējis savu apraides atļauju, šā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programma, sākot ar 2017.gada 1.janvārī, ir valsts valodā. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome līdz 2017.gada 15.janvārim šajā punktā minētajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim uz likuma pamata izsniedz jaunu radio programmas apraides atļauju.

(23.10.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

30. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas radio programmas apraides atļauju saņēmis pirms šā likuma 33.panta otrajā un trešajā daļā noteikto ierobežojumu spēkā stāšanās, šos ierobežojumus ievēro no 2016.gada 1.janvāra.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

31. Grozījums šā likuma 5.panta pirmajā daļā par vārdu "likumu" "Par valsts un pašvaldību kapitāla daļām un kapitālsabiedrībām" aizstāšanu ar vārdiem "Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likumu" stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

32. Šā likuma 19.panta divpadsmitās un trīspadsmitās daļas noteikumus piemēro no 2017.gada 1.jūlija. Līdz attiecīgajai dienai elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kas veic televīzijas programmu retranslāciju, Nacionālajā

elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē saņem nepieciešamās retranslācijas atļaujas.

(17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

33. Grozījumi šā likuma 22.pantā, kas paredz iesniegt Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei paziņojumu par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojuma pēc pieprasījuma sniegšanas uzsākšanu, nav attiecināmi uz tiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai ir reģistrēti Nacionālajā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē kā elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzēji.

(17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(14.02.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.06.2016. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2016.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 7.marta direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīva);
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 25.novembra direktīvas 2009/136/EK, ar ko groza direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 10.marta direktīvas 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva);
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014.gada 3.aprīļa direktīvas 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ direktīvu 2001/37/EK.

Likums Saeimā pieņemts 2010.gada 12.jūlijā.

Valsts prezidenta vietā Saeimas priekšsēdētājs G.Daudze

Rīgā 2010.gada 28.jūlijā